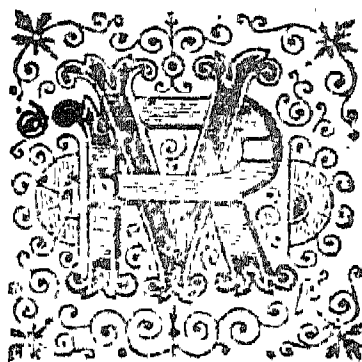

KUCHELOPAKHYANAM

BY

POTANAMATYA

(Approved by the Text-Book Committee)

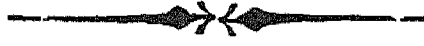
V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS

292, ESPLANADE
MADRAS.

1928

All Rights Reserved.

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి ద్వ. ఆ		ప్రతి 1-కి ద్వ. ఆ.	
ఆంధ్ర నాయక శతకము	0	4 నారాయణ శతకము, పాతనా 20	4
ఉద్దండ రాయ శతకము	0	2 సృకేశరి శతకము, శేషాచలదాసు	2
ఒంటిమెట్టరఘువీర శతకము	0	2 సృసింహ శతకము, శేషప్పకవి	0 3
కాళహా సి శతకము	0	2 పార్థసారథి శతకము	0 2
కాళహా స్తీర్ణ శతకము,		ప్రసన్న రాఘవ శతకము	0 3
ధూర్జటికవి	0	2 భక్తచింతామణి శతకము	0 2
,, నాగపూడి కుప్పస్వామయ్య	0	4 భద్రాద్రి రామ శతకము	0 2
కాంతాలయ శతకము	0	4 డిటో (వేదాంతము), పరశు	
కామేశ్వరీ శతకము	0	2 రామ నరసింహదాసు	0 4
కీరవాణి శతకము	0	4 భద్రాద్రి శతకము, భల్లాపిరయ	0 3
కుమారీ శతకము, సటీక	0	3 భాస్కర శతకము, సటీక	0 4
కుక్కుటేశ్వర శతకము	0	3 మహిళామనోహర శతకము	0 2
కృష్ణ శతకము, నృసింహకవి	0	2 మహిషాసురమర్దని శతకము	0 2
గొట్టుముక్కలరాజగోపాల		మాతృ శతకము, అప్పాపు మొదలి	0 1
శతకము	0	2 మాధవ శతకము	0 2
చంద్ర శేఖర శతకము	0	2 మానసబోధ శతకము, సటీక	0 3
చిత్తబోధ శతకము, సటీక	0	3 మారుతి శతకం, కొదండరామకవి	0 2
చెన్నమల్లుసీసములు	0	2 ముకుంద శతకము	0 2
జగన్నాథ శతకము	0	2 ముకుందరాఘవ శతకము	0 4
జ్ఞానప్రసూనాంబి కాశతకము	0	2 యాదగిరింద్ర శతకము	0 2
దాశరథీ శతకము, సటీక	0	4 ఒంటిమెట్టరఘువీ శతకము	0 2
దేవకీనందన శతకము	0	2 రఘులిలక శతకము	0 2
నారాయణ శతకము,	0	2 రంగ శాయి శతకము	0 2

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమదాంధ్ర భాగవతమండలి

CHECKED - 190

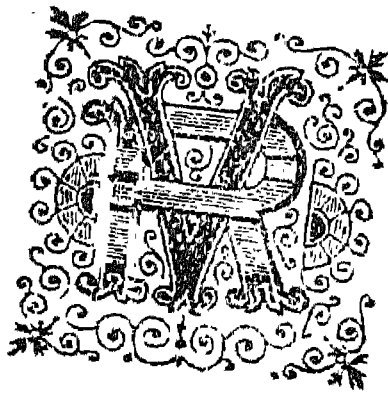
కు చే లో పా

శ్రీ గురు
10 15 1907

టీకాతాత్పర్యసహితము.

CHECKED-75

Checked
1907

చెన్నపురి:

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

1928.

All Rights Reserved.

పీఠిక.

భాగవంతుఁ డగువిష్ణునియుత్కర్షణముం దెలుపు పురాణము గావున దీనికి భాగవత మనుపేరు గలిగినది. పురాణములలో విష్ణుత్కర్షణమును దెలియఁజేయువానిలో భాగవత మగ్రగణ్యము. భాగవతములోని యంతర్భాగములకు స్కంధములు (బోదె) అనిపేరు. ఇట్లనుటచేత భాగవతము కల్పవృక్ష మని ధ్వని.

ఈభాగవతమును ఆంధ్రముగా రచించిన బహ్మరపోత రాజు కడపమండలములోని 'ఏకశిలానగర' మనఁబడిన యొంటి మిట్టగ్రామవాసియగు నియోగిబ్రాహ్మణుండు. కేతన్నలక్కమ్మల పుత్రుఁడు. ఈయనపుత్రుఁడు మల్లన. వీరిది కౌండిన్యగోత్రము. క్రీ. శ. 1373 లో జన్మించి క్రీ. శ. 1436 సంవత్సరమువఱకు జీవించెను.

కాశీఖండము, శృంగారనైషధము, హరవిలాసము మొదలగు గ్రంథములను రచించిన శ్రీనాథుండును, భోజరాజీయము, రసాభరణము, అనంతునిఛందస్సులను విరచించిన యనంతుండును, విక్రమార్కచరిత్రమును వ్రాసినజక్కనయు, జైమిని భారతంబును విరచించిన పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రుండు నీతని సమకాలికులు.

పోతన నరస్తుతి కిష్టపడఁడు. ఈతఁడు వ్రాసినకావ్యములు:—ఆంధ్రభాగవతము, వీరభద్రవిజయము, భోగినీదండకము (అని వాడుక).

ఈయాంధ్రభాగవతము వేదవ్యాసుఁడు వ్రాసినసంస్కృత భాగవతమునకుఁ జాలవఱకు సరియైన తెలుఁగు. సంస్కృతము నుండి తెలుఁగునకు భారతరామాయణములు భాషాంతరీకరణముచేసిన నన్నయ, తిక్కన, ఎఱ్ఱాప్రగ్గడ, భాస్కరుఁడు మున్నగువారివలెఁగాక, ఈతఁడు మూలగ్రంథములోనికథ నేమాత్రమేని వదలికాని, మార్చికాని, క్షుప్తముచేసికాని యున్నవాఁడుకాఁడు. మాతృకలోనున్నదాని నున్నటులే తెనిగించెను. భగవద్విషయము వచ్చినపుడు సంస్కృతమున నున్నదానినే తెనిగించుటతోఁ దృప్తిబొందక ఇంకను తనభక్తికొలఁది విశేషముగాఁ గొన్నివర్ణనలు చేసియున్నాఁడు. మఱియు సంస్కృతమునలేని నరకాసురునితోడి సత్యభామయుద్ధము మున్నగునవి విష్ణుపురాణము మొదలయిన యితరగ్రంథములనుండి కొనితనగ్రంథమును బెంచెను. చదువువారికిని, వినువారికిని, నుద్రేకము హెచ్చుటకయి కరుణ, వీర, రౌద్రాదిరసములు వచ్చునప్పుడు సందర్భానుసారముగా నంశమును, మిగుల విరళపఱచియున్నాఁడు. కావుననే సంస్కృతమున 18000 ల శ్లోకములలో విమిడిన భాగవతము తెలుఁగున 30000 ల పద్యములకువచ్చినది.

ఈభాగవతము నీతఁడు తెనిగించినట్లు తెలిసి నెల్లూరుజిల్లాయందలి వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతి యగుసర్వజ్ఞసింగమనాయుఁడు దానినిఁ దన కంకితముసేయఁగోరఁగా నీతఁడు సమ్మతింపఁడయ్యెనట. అందులకుం గినిసి యారాజు దానిని బలాత్కారముగాఁ దీసికొని ప్రాతిపెట్టించెనట. పిదప శ్రీరామమూర్తి యా

రాజేంద్రనిభార్యకు స్వప్నమునఁ గాన్పించి “నీవు మగనికి హితవు చెప్పి పోతనయాంధ్ర భాగవతమును మరల నుద్ధరించునట్లు చేయవేని మీవంశమంతయు నిర్మూలముచేయుదు” ననియెనట. ఆమె తన స్వప్నముఁ దెలుపఁగా మగఁడు విని వెఱచి యాగ్రంథమును మరలఁ బెల్లగింపించి పోతనామాత్యు నింటికిఁ బంపెనట. అప్పటి కాయన మరణమునొందియుండుటంజేసి గంగనాదికవు లాగ్రంథమును బరీక్షించి భూమిలోఁ బాతిపెట్టిన కాలమున మన్నుదినియుఁ జెదలుపట్టియుం బాడైనభాగములను వారు పూరించిరని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. పోతనమరణకాలము వఱకును దా రచించినభాగవతము నెవ్వరికిం జూపక ప్రాణపదముగఁ దన దేవతార్చనామందిరమునఁ బదిలముగ దాచి యవసానకాలమునఁ దనపుత్రుఁ డగుమల్లనకుఁ జెప్పెననియు, ఆమల్లన సిదపఁ జూచుతఱి నందలి తాటియాకులకు నడుమ నడుమ బాణమును పురుగు తినియుండెననియు, అంతట నాతఁడీ గంగయాదులను వేడుకొని దానిని మరలఁ బూర్తిచేయించెననియు మఱికొందఱు హాసించుచున్నారు. భాగవతభాగములు ఏకారణముచేతనైన నేమి శిథిలము కాఁగా నితరులు పూరించి రనుట స్పష్టము.

- (1) ద్వితీయస్కంధములో బ్రహ్మ నారదునకు తత్వోపదేశము సేయుఁగుట్టుము “పశుయజ్ఞ” వెలిగందల నారయ. అనుపద్యమునుండి

(2) తృతీయ, చతుర్థస్కంధము, ప్రథమ, ద్వితీ
యస్కంధములలో వై వివరించినమట్టుకు పోతన.
సప్తమ, అష్టమ, నవమ, దశమము (పూర్వ
భాగము) లు

(3) దశమము (ఉత్తరభాగము) వెలిగందల నారయ.

(4) ఏకాదశ, ద్వాదశములు నారాయణాఖ్యుడు.

N. B. ఈ కుచేలోపాఖ్యానము దశమస్కంధము ఉత్తర
భాగమున గలదు. అది వెలిగందల నారయ రచించెను.

శైలి.—ద్రాక్షాపాకము. కోమలము లగుపదములచేఁ
గూర్పఁబడి కైశికీవృత్తి, ప్రధానముగాఁ గలిగియున్నది. రసము
చక్కఁగాఁ బోషింపఁబడినది. భక్తిరసము వీలగుచోట్ల నెల్ల
గుప్పించుటయే యీగ్రంథమునకు మెఱుఁగు. ఇందు అంత్య
నియమాది చిత్రకవితాశబ్దాలంకారములు విజృంభించి వ్రా
యఁబడినవి. శ్లేషానుప్రాణితము లగునర్థాలంకారముల నుప
యోగించుటలోఁ బోతన కాదంబరీగ్రంథకర్త యగుబట్టబా
ణుని ననుకరించియున్నాఁడు. తెలుఁగు సంస్కృతములు సమ
ముగా ననుసంధింపఁబడినవి. పోతన యిట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసి భాగ
వతమును వ్రాసి యున్నాఁడు.

క. గొందఱకుఁ దెనుఁగు గుణ మగుఁ

గొందఱకును సంస్కృతంబు గుణ మగు రెండుం

గొందఱకు గుణము లగు నే

నందఱ మెప్పింతుఁ గృతుల నయ్యెయెడలన్.

వావిళ్ల. వేంకటేశ్వరులు.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమదాంధ్ర భాగవతమందలి

కు చేలో పాఖ్యానము.

క. హలధరుఁ డమర్త్యచరితుం

డలఘుభుజాబలుఁ డొనర్చునద్భుతకర్తం

బులు పెక్కు నాల్గుమొగములు

గలమేటియు లెక్క పెట్టఁగలఁడె నరేంద్రా.

1

టీక. హలధరుఁడు = బలరాముఁడు, అమర్త్యచరితుఁడు = అమానుష ప్రజ్ఞగలవాఁడు, అలఘుభుజాబలుఁడు = విస్తారమైన చేతిలావుగలవాఁడు, కర్తంబులు = చేతలు, నాల్గుమొగములుగలమేటి = బ్రహ్మ, కలఁడె = లేడు.

తాత్పర్యము. అమానుష ప్రజ్ఞయు, మిక్కిలి బలమును గల యాబల రాముని ఆశ్చర్యజనకములగు కార్యంబులఁ బేర్కొనుటకు బ్రహ్మకును దరము గాదు.

చ. అనిన మునీంద్రుఁ గన్గొని ధరాధిపుఁ డిట్లను బద్ధపత్త్రలో
చనునియనంతవీర్యగుణసంపద వేమటు విన్ననైననుం
దనియదు చిత్త మచ్యుతకథావిభవం బొకమాటు వీనుల
న్వినిన మనోజపుష్పశరవిద్ధుఁడు నైన విరామ మొందఁడే.

టీ. మునీంద్రుఁ = శుకమహర్షిని, ధరాధిపుఁడు = పరీక్షితుఁడు, పద్ధ పత్త్రలోచనుని = తమ్మితోకులవంటి కన్నులుగలకృష్ణుని, అనంతవీర్యగుణ

సంపద=నాశములేని పరాక్రమముయొక్క గుణములభాగ్యమును, తనియదు= తృప్తిజెందనేరదు. చిత్తము=మనసు, అచ్యుతకథావిభవంబు = నాశములేని శ్రీకృష్ణుని చరిత్రముయొక్క వైభవము, వీనులక్ = చెవులగుండ, మనోజ పుష్పశరవిద్ధుఁడు=మన్తధబాణములచేఁ గొట్టఁబడినవాఁడు, (మన్తధవికార మును జెందినవాఁడుకూడ) విరామము=స్థిమితము.

తా. శ్రీకృష్ణుని బలపరాక్రమసంపదలం గూర్చి యెన్నిపర్యాయ ములు విన్నను తనివిదీక్షకయున్నది, శ్రీకృష్ణునికథాశ్రవణంబుచేత కాము కుఁడుగూడ విరాగుఁడగును.

వ. అదియునుం గాక.

3

చ. హరి భజియించుహస్తములు హస్తము లచ్యుతుఁ గోరి మ్రొక్కుత, చ్చిరము శిరంబు చక్రధరుఁ జేరినచిత్తము చిత్త మిందిరా,వరుఁ గనుదృష్టి దృష్టి మురవైరి నుతించిన వాణి వాణి య, శ్రుకథ లానుకర్ణములు కర్ణములై విలసిల్లుఁ బో భువిన్.

4

టీ. హరి=విష్ణువును, భజియించు = కరతాశములచేఁబొగడు, అచ్యుతుఁ =నాశములేని విష్ణువును, కోరి=ఆసక్తిగొని, మ్రొక్కు=నమస్కారము లొనర్చునట్టి, చక్రధరుఁజేరిన = విష్ణువున కధీనమైన, ఇందిరావరుఁ =లక్ష్మీ దేవికి మగఁడైన విష్ణువును, దృష్టి=చూపు, మురవైరి=మురాసురునకు శత్రువైన విష్ణువును, నుతించిన=పొగడునట్టి (స్తోత్రముచేయునట్టి), ఆను=రుచి చూచునట్టి, విలసిల్లుఁ =వెలయును, పో=నిశ్చయము.

తా. మానవశరీరమందలి యేయంగమైనను విష్ణునేవాతత్పరతఁ జెంద వినాఁడు ప్రకాశింపనేరదు. భగవంతుని నామసంకీర్తనమం దాసక్తిఁ జెందిన యంగములే యాలోకమునందు ప్రాధాన్యమును గాంచుననుట యెంతయు నిశ్చయము. లాటానుప్రాసము. శబ్దాలంకారము.

క. హరిపాదతీర్థ సేవా

పరుఁ డై విలసిల్లునట్టిభాగవతుని వి

స్ఫురితాంగము లంగము లా

పరమేశ్వరు నెఱుంగ నాకుఁ బలుకు మునీంద్రా.

5

టీ. హరిపాదతీర్థ సేవాపరుఁడు=విష్ణువుయొక్క పాదములయందలి తీర్థమును సేవించుటయం దాసక్తిగలవాఁడు, వి విలసిల్లు=అయిప్రకాశించునట్టి, భాగవతుని=భగవద్భక్తునియొక్క, విస్ఫురిత=ప్రకాశించుచున్న, అంగమును=అవయవములు, ఎఱుంగ=తెలియునట్లు, పలుకుము=చెప్పము.

తా. విష్ణువును సేవించునట్టి భగవద్భక్తునియొక్క అవయవములే అవయవములు గాని తక్కినవానివి కావు. కావున నాపరమేశ్వరుని మహిమలు నాకుఁ దెలియఁజెప్పము. లాటానుప్రాసము. శబ్దాలంకారము.

సీ. అనుఁడు వేదవ్యాసతనయుఁ డాయభిమన్యు

తనయునిఁ జూచి యిట్లనియెఁ బ్రీతి

జనవర గోవిందసఖుఁడు కుచేలుండు

నా నొప్పువిప్రుండు మానధనుఁడు

విజ్ఞానరాగాదివిరహితస్వాంతుండు

శాంతుండు ధర్మవత్సలుఁడు ఘనుఁడు

విజితేంద్రియుఁడు బ్రహ్మవేత్త దారిద్ర్యంబు

బాధింప నొరులఁ గార్పణ్యవృత్తి

తే. నడుగఁ బోవక తనకుఁ దా నబ్బినట్టి

కాసు పదివేలనిష్కము ల్లాఁదలంచి

యాత్తమోదించి పుత్రదారాభిరక్ష

యొకవిధంబున నడుపుచు నుండు నంత.

6

టీ. అనుడు=ఆని పరీక్షితుఁడగుగా, వేదవ్యాసతనయుండు = శుకమహర్షి, ఆయభిమన్యుతనయుని= పరీక్షితుని, ప్రీతి=ఆదరముతో,

జనపర=రాజా! గోవిందసఖుఁడు = కృష్ణునిచెలికాఁడు - కుచేలుఁడు, మాన
 ధనుఁడు=గౌరవమే ధనముగాఁ గలవాఁడు, విజ్ఞాన = తెలియుట, రాగ =
 శోరిక, ఆది = మొదలుగాఁ గలవానిచే విడువఁబడిన మనస్సుగలవాఁడు,
 శాంతుఁడు = ఓర్పుగలవాఁడు, ధర్మవత్సలుఁడు = ధర్మమునందుఁ బ్రేమ
 గలవాఁడు, ఘనుఁడు = గొప్పవాఁడు, విజిత=జయింపఁబడిన, ఇంద్రియుఁడు
 =ఇంద్రియములు గలవాఁడు, బ్రహ్మవేత్త=బ్రహ్మనెఱింగినవాఁడు, కార్ప
 ణ్యవృత్తి = లుబ్ధత్వముచేత, ఆబ్బినట్టికాసు = చిక్కనట్టికాసును, నిష్క్ర
 ముల్ = బంగారు నాణెములుగా, ఆత్మ=మనస్సునందు, మోదించి=సంతో
 షించి, పుత్ర = కొడుకులయొక్కయు, దార = భార్యయొక్కయు, అభి
 రక్ష = కాపాడుటను.

తా. కృష్ణునిచెలికాఁ డగునిరుపేదయైనకుచేలుండు తాను పరమదరి
 ద్రుండయ్య దారపుత్రాదుల భరింప నొకరినడుగఁ గడులజ్జితుఁడై తనకుండు
 కొంచెమునే గొప్పగా నెంచియుండఁగా.

సీ. లలితపతివ్రతాతిలకంబు వంశాభి

జాత్య తద్భార్య దుస్సహదరిద్ర

వీడచేఁ గడు నొచ్చి పెదవులు దడుపుచు

శిశువు లాఁకటిచిచ్చుచేఁ గృశించి

మలమల మాఁడుచు మానసం బెరియంగఁ

బట్టెఁ డోరెము మాకుఁ బెట్టుమనుచుఁ

బత్తభాజనయుతపాణు లై తనుఁ జేరి

వేడ వీనులు చుఱఁ జూఁడినట్లు

తే. లైన నొకనాఁడు వగచి నిజాధినాథుఁ

జేరి యిట్లని పలికె నోజీవితేశ

తట్టుముట్టాడు నిట్టిపేదటిక మిట్లు

నొంప దీని కుపాయ మూహింపవైతి.

టీ. లలిత=దివ్యచున్న, పతివ్రతాతిలకంబు = పతివ్రతలలో నుత్తము
 రాలు, పంశాభిజాత్య = మంచికులమునందుఁబుట్టినది, తద్భార్య = ఆకుచేలుని
 పెండ్లము, దుస్సహ=ఓర్వరాని, దరిద్రపీడచేత్ = పేదఱికమువలని బాధ
 చేత, కడునొచ్చి = మిక్కిలి బాధపడి, శిశువులు = బిడ్డలు, ఆకటిచిచ్చు
 చేత్ = ఆకలిమంటచేత, కృశించి=చిక్కి, మానసంబు=మనస్సు, ఎరియం
 గత్=మండఁగా, పట్టెఁడు=పిడికెఁడు, ఓరెము = అన్నము, మాకున్=బిడ్డల
 కనుట, పత్రభాజనయుతపాణులై = విస్తరాకులతోఁ గూడిన చేతులు గల
 వారలై, తనుత్ = తల్లిని, చేరి=పొంది, వేడత్ = ప్రార్థింపఁగా, వీనులు =
 చెవులు, చుఱత్=చుఱచుఱయని, చూఁడినట్లు = కాల్చినట్లు, వగచి = దుః
 ఖించి, నిజఅధినాథుత్ = తనమగని-కుచేలుని, చేరి = పొంది, ఓజీవితఈశ=
 ఓప్రియుఁడా ! తట్టుముట్టాడు ఇట్టిపేదఱికము=మిక్కిలి చుట్టుకొన్నయిట్టి
 బీదతనము, నొంపత్=బాధింపఁగా, డొహింపవైతివి=అలోచింపవైతివి.

తా. మిక్కిలి పతివ్రత యైన ఆకుచేలునిభార్య బీదఱికముచేత బా
 ధింపఁబడి, బిడ్డలు ఆకలిచే మలమల మాఁడుచుఁ బట్టెఁడన్నముఁ బెట్టు
 మని విస్తళ్లు చేతఁ బట్టి వేడఁగా నామె మిక్కిలి దుఃఖించి తనమగనిఁ
 జూచి ప్రాణనాథా ఇట్టిపేదఱికమును బోఁగొట్టుటకు నుపాయము నాలో
 చింపక పోతివి.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

8.

తే. బాల్యసఖుఁ డైనయప్పద్మపత్రనేత్రుఁ
 గాన నేఁగి దారిద్ర్యాంధకారమగ్ను
 లైనమము నుద్ధరింపుము హరికృపాక
 టాక్షరవిదీప్తి వడసి మహాత్మ నీవు.

9.

టీ. మహత్ ఆత్మ=గొప్పప్రభావము గలవాఁడా! కుచేలునిసంబోధ
 నము. నీవు, బాల్యసఖుఁడు = చిన్ననాఁటిన్నేహితుఁడు, ఐనఅప్పద్మపత్ర
 నేత్రుత్ = అయినట్టియాతామర కేకులవంటి కన్నులు గలవానిని, కృష్ణుని,

కానన్ = చూచుటకు, ఏగి = పోయి, దారిద్ర్య అంధకారమగులు = పేదటిక
మను చీకటియందు మునిగినవారు, అయినమమున్ = అయినట్టిమమ్ము,
(భార్యను బిడ్డలనుట.) హరికృపాకటాక్షరవిదీప్తిన్ = కృష్ణుని దయతోడి
చూపనెడు సూర్యునికాంతిని, వడసి = పొంది, ఉద్ధరింపుము = లేపనెత్తుము.

తా. నీవు కృష్ణునిదగ్గఱకుఁ బోయి, ఆయన యనుగ్రహము నొంది
పేదటికముచే బీడింపఁబడిన మమ్ముఁ గాపాడుము.

వ. మఱియును.

10

చ. వరదుఁడు సాధుభక్తజనవత్సలుఁ డార్తశరణ్యుఁ డిందిరా
వరుఁడు దయాపయోధి భగవంతుఁడు కృష్ణుఁడుదాఁగుశస్థలీ
పురమున యాదవప్రకరము ల్భజియింపఁగ నున్న నాఁడుమీ
రరిగిన మిమ్ముఁ జూచి విభుఁ డెప్పుడయిచ్చుననూనసంపదల్.

టీ. వరదుఁడు = వరముల నిచ్చువాఁడు, సాధుభక్తజన వత్సలుఁడు =
సత్పురుషులయందును భక్తిగల జనులయందును దయగలవాఁడు, ఆర్తశర
ణ్యుఁడు = దుఃఖము గలవారికి దిక్కైనవాఁడు, ఇందిరావరుఁడు = లచ్చి
మగఁడు, దయాపయోధి = దయకు సముద్రుఁడు, యాదవప్రకరముల్ =
యాదవులయొక్క సమూహములు, భజియింపఁగన్ = కొలువఁగా, మీరు,
(కుచేలుఁడనుట.) విభుఁడు = ప్రభువైనకృష్ణుఁడు, అనూన = తక్కువకాని,
ఎక్కువసంపదను, వచ్చున్.

తా. వరముల నిచ్చువాఁడును, సత్పురుషులయందును భక్తులయందును
దయగలవాఁడును, దుఃఖముగలవారిని రక్షించువాఁడును, మిక్కిలిదయగల
వాఁడును ఆయన కృష్ణుఁడు యాదవులతోఁ గుశస్థలియను పట్టణమున నున్న
వాఁడు, అచ్చటికి నీవు పోయినయెడల నెక్కుడుసంపదలనిచ్చును.

మ. కలలోనం దను ము న్నెఱుంగనిమహాకష్టాత్తుఁ డైనట్టిదు

ర్బలుఁ డాపత్సమయంబున న్నిజపదాబ్జాతంబు లుల్లంబులోఁ

దలఁపం దా మది మెచ్చి యార్తిహారుడై తన్నె ననిచ్చున్సుని
శ్చలభక్తి న్భజియించువారి కిడఁడే సంపద్విశేషోన్నతుల్.

టీ. కలలోనన్ = స్వప్నమందైనను, తనున్ = తన్ను (కృష్ణుని),
మున్ను = పూర్వము, ఎఱుంగనిమహత్ కష్టఆత్మఁడు = తెలియని మిక్కిలి
కఠినమైన మనస్సుకలవాఁడు, ఐనట్టి, దుర్బలఁడు = బలములేనివాఁడు,
ఆపత్ సమయంబునన్ = ఆపత్కాలమునందు, నిజఃతనదైన, పదాభాశం
బులు = కమలములవంటి పాదములను, ఉల్లంబులొన్ = మనస్సునందు, తలఁ
పన్ = ధ్యానముచేయఁగా, తాన్, మదిన్ = మనస్సునందు, మెచ్చి, ఆర్తి
హారుడై = దుఃఖమును బోగొట్టువాడై, తన్నున్, ఐనన్, ఇచ్చున్,
సునిశ్చలభక్తిన్ = మిక్కిలి చలించనిభక్తిచేత, భజియించువారికిన్ = సేవించు
వారికి, సంపత్ విశేష ఉన్నతుల్ = సంపదలయొక్క అతిశయముచే నైన
గొప్పతనములను, ఇడఁడు ఏ = ఇయ్యఁడా: — ఇచ్చునని భావము.

తా. ఆకృష్ణుఁడు ఎన్నఁడును తన్ను ధ్యానముచేయనివాఁడుగూడ
ఆపత్కాలమునందు ఒకపర్యాయము మనస్సులో ధ్యానముచేసినంతనే
యేమి యడిగినను ఇచ్చును. భక్తితోఁ గొల్చువారికి నిచ్చునని చెప్పవల
యునా? కావ్యారాపత్తి ఆలంకారము.

క. అని పలికిన నమ్మానిని

సునయోక్తుల కలరి భూమిసురుఁ డాకృష్ణున్

గన నేఁగుట యిహపరసా

ధన మగు నని మదిఁ దలంచి తనసతితోడన్.

13

టీ. అమ్మానిని = ఆస్త్రీయొక్క, సునయఉక్తులకున్ = మిక్కిలి నీతి
తోడిమాటలకు, ఆలరి = సంతోషించి, కనన్ = చూచుటకు, ఏఁగుట =
పోవుట, ఇహపరసాధనము = ఈలోకమును నాలోకమును సాధించునది.

తా. అట్లు చెప్పినభార్యమాటలకు సంతోషించి ఆకుచేలుఁడు కృష్ణుని
చూచుటచే నీలోకమునందును బరలోకమునందును సౌఖ్యము గలుగు నని
తలంచి తనభార్యతో.

తే. నీవు నెప్పినయట్ల రాజీవనేత్రు
పాదపద్మంబు లాశ్రయింపంగఁ జనుట
పరమశోభన మాచక్రపాణి కిపుడు
గాను కేమైనఁ గొంపోవఁగలదె మనకు.

14

టీ. రాజీవనేత్రు పాదపద్మంబులు = కృష్ణనితామరలవంటియడుగులను,
ఆశ్రయింపంగఁ = కొలుచుటకు, చనుట = పోవుట, పరమశోభనము =
మిక్కిలి మేలు, ఆచక్రపాణిఁ = ప్రసిద్ధమైన చక్రమును చేతఁ గలవా
నికీ, కృష్ణునకు, కానుక = నజరు, కొనిపోవఁ = తీసుకొనిపోవుటకు, కలదు
ఎ=ఉన్నదా?

తా. నీవు చెప్పినట్లు కృష్ణుని సేవించుటకుఁబోయెదను. కృష్ణునకు
గానుకగా తీసికొనిపోవుట కేమైననున్నదా?

తే. అనిన నయ్యింతి యశాఁ గాక యనుచు విభుని
శిథిలవస్త్రంబుకొంగునఁ బృథుకతండు
లమ్ము లొకకొన్ని ముడిచి నెయ్యమున ననుప
జనియె గోవిందదర్శనోత్సాహి యగుచు.

15

టీ. ఆయ్యింతి = ఆశ్రీః (కుచేలునిభార్య.) ఔఁగాక = అట్లేకానిమ్ము,
విభుని = మగనియొక్క, శిథిల = చినిగిన, కొంగునఁ = చెఱఁగునందు, పృథుక
తండులములఁ = అడుకులగింజలను, ఒకకొన్ని = కొంచెము, ముడిచి =
మూటగట్టి, నెయ్యమునఁ = ప్రీతితో, అనుపఁ = పంపఁగా, గోవిందదర్శన
ఉత్సాహి = కృష్ణునియొక్క చూచుటయందు సంతోషముకలవాఁడు, చని
యెఁ = పోయెను.

తా. అని కుచేలుఁ డడుగఁగా నతనిభార్య యట్లే కానిమ్మని మగని
వస్త్రమున నడుకులు కొన్ని మూటగట్టి పంపఁగాఁ గుచేలుఁడు కృష్ణునిఁ
జూచుటకు సంతోషముతోఁ బోయెను.

వ. అట్లు చనుచుం దనమనంబున.

16

సీ. ద్వారకానగరంబు నేరితిఁ జొత్తును
 భాసురాంతఃపురవాసి యైన
 యప్పుండరీకాక్షు నఖిలేశు నెబ్బంగి
 దర్శింపఁ గలనొ తద్వారపాలు
 రెక్కడివిప్రుఁడ విందేల వచ్చెద
 వని యడ్డ పెట్టిరే నపుడు వారి
 కేమైనఁ బరిదాన మిచ్చి చొచ్చెద నన్న
 నూహింప నర్థశూన్యుండ నేను

తే. ఐన నాభాగ్య మతనిదయార్ద్రదృష్టి
 గాక తలపోయఁగా నొండు గలదె యాతఁ
 డేల నన్ను నువేక్షించు నేటిమాట
 లనుచు నాద్వారకాపుర మతఁడు సొచ్చి.

17

టీ. చొత్తును = ప్రవేశింతును, భాసుర అంతఃపురవాసి = ప్రకాశించుచున్న అంతఃపురమునం దున్నవాఁడు, అప్పుండరీకాక్షుఁ = ఆతెల్లదామరలవంటి కన్నులు గలవానిని, అఖిలేశుఁ = ఎల్లవారికిఁ బ్రభువైనకృష్ణుని, ఎబ్బంగిఁ = ఏవిధమున, దర్శింపఁ గలనో = చూడఁగలనో, తత్ ద్వారపాలురు = ఆతనివాకిలి కావలివారు, అడ్డపెట్టిరిఏన్ = అడ్డగించిన పక్షమున, వారికిఁ = ఆద్వారపాలకులకు, పరిదానము = ఈనాము, డీహింపఁ = ఆలోచింపఁగా, అర్థశూన్యుండఁ = ధనములేనివాఁడను, నాభాగ్యము = నాయదృష్టము, అతనిదయార్ద్రదృష్టి = అతనిదయచేఁ దడిసినచూపు, తలపోయఁగాఁ = ఆలోచింపఁగా, ఒండు = వేఱు, కలదే = కలదా? లేదనిభావము. అతఁడు = ఆకృష్ణుఁడు, నన్నుఁ = కుచేలుని, డీవేక్షించుఁ = దివ్యరికించును, ఏటిమాటలు = ఎక్కడిపలుకులు?

తా. నేను ద్వారకకుఁబోయి అంతఃపురములో నున్న కృష్ణుని ఎట్లు చూడఁగలను? అచ్చటఁ గావలివారలు నీవెక్కడివాఁడ వని యడ్డగించిన

పక్షమున వారి కేమైన నిబ్బి పోవుటకు నేను పేదవాడను, అయినప్పటికిని ఆయనదయయె నాభాగ్యము గనుక నన్నతఁడు ఆదరింపకపోఁడని తలంచుచు, ద్వారకాపట్టణమునకుఁబోయి.

వ. ఇట్లు ప్రవేశించి రాజమార్గంబునం జని చని కత్యంతరంబులు గడచి చని ముందట. 18

టీ. ప్రవేశించి = చొచ్చి, కత్యంతరంబులు = తొట్టికట్టను, కడచి = దాటి, చని = పోయి, ముందట = ఎదుట.

సీ. విశదమై యొప్పుపోడశసహస్రాంగనా

కలితవిశాలసంగతిఁ దనర్చి

మహనీయతపనీయమణిమయగోపుర

ప్రాసాదసౌధహర్త్యములు సూచి

మనము బ్రహ్మానందమును బొందఁ గడు నుబ్బి

సంతోషబాష్పము ల్జడిగొనంగఁ

బ్రకటమై విలసిల్లు నొకవధూమణిమంది

రమున నింతులు చామరములు వీవఁ

తే. దనరు మృదుహంసతూలికాతల్పమందుఁ

దానుఁ బ్రియయును బహువినోదములఁ దనరి

మహితలావణ్యమన్తధమన్తధుండు

ననఁగఁ జూపట్టు పుండరీకాయతాము. 19

టీ. విశదము = స్వచ్ఛము, విశిష్ట = అయిప్రకాశించునట్టి, పోడశసహస్ర = పదునాఱువేల, అంగనా = స్త్రీలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, విశాల = అధికమైన, సంగతి = సంబంధముచేత, తనర్చి = ఒప్పి, మహనీయ = పూజింపఁదగిన, తపనీయ = బంగారముయొక్క, మణిమయ = రత్నములయొక్కయు వికారములయిన, గోపుర ప్రాసాద = రాజగృహములను, సౌధ = మేడలను, హర్త్యములు = ధనవంతులగృహములను, చూచి, మనము = మనస్సు, బ్రహ్మ ఆనందము = గొప్పసంతోష

మును, పొందఁ = పొందఁగా, కడుఁ = మిక్కిలి, ఉబ్బి = ఉబ్బికి, సంతోషబా
 వ్వుముల్ = సంతోషముచేఁ గలిగిననీళ్లు, జడిగొనంగఁ = ఎడతెగకుండఁగా,
 ప్రకట = ప్రసిద్ధము, వి విలసిల్లు = ఆయి ప్రకాశించునట్టి, ఒకవధూమణి =
 ఒక స్త్రీరత్నముయొక్క, మందిరమునఁ = ఇంటియందు, ఇంతులు = స్త్రీలు,
 చామరలు = వింజామరలను, వీవఁ = విసరఁగా, తనరు = ప్రకాశించునట్టి,
 మృదు = మెత్తని, హంసతూలికాతల్పమందుఁ = హంసల యీకలతోఁ
 జేయఁబడిన పాన్పునందు, తానుఁ = కృష్ణుఁడును, ప్రియయును = భార్య
 యును, బహువిద్యోదములఁ = పెక్కుక్రీడలచేత, తనరి = ఒప్పి, మహిత =
 పూజింపఁబడిన, లావణ్య = చక్కదనముచేత, మన్తధమన్తధుండు = మన్తధు
 నికి మన్తధుఁడైనవాఁడు, (మన్తధునికంటెఁ జక్కనివాఁడు.) అనంగఁ =
 అనునట్లు, చూపట్టు = కనఁబడునట్టి, పుండరీక ఆయత ఆత్ముఁ = తెల్లతామర
 వలె వెడల్పయిన కన్నులు గలవానిని.

తా. పదునాఱువేల స్త్రీలకు నుండుటకుఁ దగి మిక్కిలి గొప్పదైన
 బంగారుచేతను మణులచేతను గట్టఁబడిన గోపురములను మేడలను జూచి ఆ
 కుచేలుఁడు మిక్కిలి సంతోషించి పోవుచు ఒక స్త్రీగృహమునందు స్త్రీలు
 చామరములు వీచుచుండఁగా హంసతూలికాతల్పమునందుఁ దాను భార్యయును
 వినోదించుచున్న మిక్కిలి చక్కనివాఁడైనకృష్ణుని.

సీ. ఇందీవరశ్యాము వందితసుత్రాముఁ

గరుణాలవాలు భాసురకపోలుఁ

గౌస్తుభాలంకారుఁ గామితమందారు

సురుచిరలావణ్య సురశరణ్య

హర్యక్షనిభమధ్య సఖిలలోకారాధ్య

ఘనచక్రహస్తు జగత్ప్రశస్తు

ఖగకులాధిపయానుఁ గౌశేయపరిధానుఁ

బన్నగశయను నబ్జాతనయను

తే. మకరకుండలసద్భాష మంజుభాష
 నిరుపమాకారు దుగ్ధసాగరవిహారు
 భూరిగుణసాంద్ర యదుకులాంభోధిచంద్రు
 విష్ణు రోచిష్ణు జిష్ణు సహిష్ణుఁ గృష్ణు.

20

టీ. ఇందీవరశ్యాముక్ = నల్లకలువలవలె నల్లనివానిని, పందితసుత్రా
 ముక్ = నమస్కరించుచున్న ఇంద్రుఁడు కలవానిని, కరుణాలవాలుక్ =
 దయకు పాఁడైనవానిని, భాసురకపోలుక్ = ప్రకాశించుచున్న చెక్కిళ్లు
 కల వానిని, కౌస్తుభ ఆలంకారుక్ = కౌస్తుభరత్నము సొమ్ముగాఁగలవానిని,
 కామితమందారుక్ = కోరఁబడినవస్తువులకుఁ గల్పవృక్షమైనవానిని, సురు
 చిరలావణ్యుక్ = మిక్కిలి మనోహరమైన చక్కఁదనము గలవానిని, సుర
 శరణ్యుక్ = దేవతలకు రక్షకుఁడైనవానిని, హర్యక్షనిభమధ్యుక్ = సింహ
 ము నడుమువంటి నడుము గలవానిని, అఖిలలోక ఆరాధ్యుక్ = ఎల్లజనుల
 చేఁ బూజింపఁదగినవానిని, ఘనచక్రహస్తుక్ = గొప్పచక్రాయుధము చేతి
 యందుఁగలవానిని, జగత్ ప్రశస్తుక్ = లోకములచేఁ బొగడఁబడినవానిని,
 భిగకుల ఆధిపయానుక్ = పక్షులసమూహమునకు రాజైన గరుత్మంతుఁడు
 వాహనముగాఁగలవానిని, కౌశేయపరిధానుక్ = పట్టువస్త్రము కట్టుపుట్టము
 గాఁగలవానిని, పన్నగశయనుక్ = పాముపాన్పుగాఁగలవానిని, అబ్జాతనయ
 నుక్ = కమలమువంటి కన్నులుగలవానిని, మకరకుండలసత్ భూషుక్ = మొ
 సలిమోమువలెఁ జేయఁబడిన పోగులు మంచిసొమ్ముగాఁగలవానిని, మంజుభా
 షుక్ = చక్కనిమాటలు గలవానిని, నిరుపమ ఆకారుక్ = సాటిలేని
 ఆకారముగలవానిని, దుగ్ధసాగర = పాలసముద్రమునందు, విహారుక్ = క్రీ
 డించువానిని, భూరిగుణసాంద్రుక్ = గొప్పగుణములచే నిండినవానిని, య
 దుకుల ఆంభోధి చంద్రుక్ = యదువంశమను సముద్రమునకుఁ జంద్రుని,
 విష్ణుక్ = వ్యాపించువానిని, రోచిష్ణుక్ = ప్రకాశించువానిని, జిష్ణుక్ =
 జయము స్వభావముగాఁ గలవానిని, కృష్ణుక్ = కృష్ణుని.

తా. కృష్ణుని. అంత్యానుప్రాసము అలంకారము.

మ. కని డాయం జనునంతఁ గృష్ణుఁడు దళత్కంజాతుఁడ ప్పేదవి
ప్రని నశ్రాంతదరిద్రపీడితుఁ గృశీభూతాంగుఁ జీర్ణాంబరున్
ఘనతృష్ణాతురచిత్తు హాస్యనిలయు స్థండోత్తరీయు న్నుచే
లుని నల్లంతనెచూచిసంభ్రమవిలోలుండై దిగెన్దల్పమున్.

టీ. కని = చూచి, డాయన్ = దగ్గఱకు, దళత్ = వికసించిన, కంజా
తుఁడు = తామరలవంటికన్నులు గలవాఁడు, అశ్రాంత = ఎల్లప్పుడును, దరిద్ర
= పేదఱికముచే, పీడితున్ = పీడింపఁబడినవానిని, కృశీభూత = చిక్కిన,
అంగున్ = దేహముగలవానిని, జీర్ణాంబరున్ = చినిగిన గుడ్డలుగలవానిని,
ఘనతృష్ణా ఆతురచిత్తున్ = మిక్కిలియాశచేఁ బీడింపఁబడుచున్న మనస్సుగల
వానిని, హాస్య = పరిహాసమునకు, నిలయున్ = ఆస్పదమైనవానిని, ఖండఉత్తరీ
యున్ = తురుకలైన అంగవస్త్రముగలవానిని, కుచేలుని, అల్లంతన్ = కొం
దెము దూరముననే, చూచి, సంభ్రమ = వేగిరపాటుచే, విలోలుండై = కదలు
చున్నవాడై, తల్పమున్ = పొన్నునుండి, దిగెన్.

తా. అట్లు కృష్ణునిఁ జూచి దగ్గఱకుఁ బోవునంతలోఁ గృష్ణుఁడు
పేదబ్రాహ్మణుని (కుచేలుని) చూచి వేగిరపడి పొన్నునుం డిదిగి.

క. కర మర్థి నెదురుగాఁ జని

పరిరంభణ మాచరించి బంధున్నేహ

స్ఫురణం దోడ్తెచ్చి సమా

దరమునఁ గూర్చుండఁ బెట్టె దనతల్పమునన్.

22

టీ. కరము = మిక్కిలి, అర్థిన్ = ప్రీతితో, పరిరంభణము = శౌఁగి
లింతను, ఆచరించి = చేసి, బంధున్నేహస్ఫురణన్ = చుట్టమునందలి న్నేహ
ముయొక్క ప్రకాశముతో, తోడ్తెచ్చి = వెంటఁబెట్టుకొనివచ్చి, సమాదరము
నన్ = మిక్కిలిప్రేమతో.

తా. కృష్ణుఁడు మిక్కిలిప్రీతితో నెదురుగాఁ బోయి కుచేలుని
శౌఁగిలించుకొని చుట్టమునువలెఁ దీసికొనివచ్చి తనపొన్నునందుఁ గూర్చుండఁ
బెట్టుకొనెను.

తే. అట్లు కూర్చుండఁ బెట్టి నెయ్యమునఁ గనక
కలశసలిలంబుచేఁ గాళ్లు గడిగి భక్తిఁ
దజ్జలంబులు దనమస్తకమునఁ దాల్చి
లలితమృగమదఘనసారమిళితమైన.

23

టీ. నెయ్యమునఁ = ప్రితితో, కనకకలశసలిలంబుచేఁ = బంగారు చెం
బునందలిసీటిచేత, తజ్జలములు = అనీళ్లును, మస్తకమునఁ = తనతలయందు,
తాల్చి = ధరించి, లలిత = మనోహరమైన, మృగమద = కస్తురితోను, ఘనసార =
పచ్చకర్పూరముతోను, మిళితము = కూడినది, ఐన = అయినట్టి.

తా. కృష్ణుడు కుచేలునిఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని ప్రితితో నాతని
పాదములను గడిగి అనీళ్లును తలపైఁ జల్లుకొని కస్తురితోఁ గూడినదియైన.

తే. మలయజము మేన జొబ్బిల్ల నలఁది యంత
శ్రమము వాయంగఁ దాళవృంతమున విసరి
బంధురామోదకలితధూపంబు లొసఁగి
మించుమణిదీపముల నివాళించి మఱియు.

24

టీ. మలయజము = గంధమును, మేనఁ = ఆదేహమునందు, జొబ్బిల్లఁ
నిండునట్లు, అలఁది = పూసి, అంతఁ = పిమ్మట, శ్రమము = బడలక, పాయం
గఁ = పోవునట్లు, తాళవృంతమునఁ = విసనకట్టచేత, విసరి = వీచి, బంధుగ =
మనోహరములైన, ఆమోదకలిత = వాసనలతోఁగూడిన, ధూపములు, ఒసఁగి =
ఇచ్చి, మించు = ప్రకాశించునట్టి, మణిదీపములఁ = రత్నాలదీపములచే, నివా
ళించి = ఆరతెత్తి, మఱియు.

తా. దేహమంతయు గందముపూసి విసనకట్టచే, విసరి ధూపదీపంబు
లొసఁగి.

వ. సురభికుసుమమాలికలు సిగముడిం దుఱిమి కర్పూరమిళిత
తాంబూలంబు లిడి ధేనువు నొసంగి సాదరంబుగా స్వాగ
తం బడిగిన నప్పు డవ్విప్రునకు మేనం బులకాంకురంబు లం
కురింప నానందబాష్పజలబిందుసందోహం డయ్యె నట్టి

యెడం బద్ధలోచనుండు మన్నించు నంగనామణి యగు
రుక్మిణి కరకంకణంబులు మొరయం జామరములు నీవం దజ్జా
తవాతంబు ఘర్తసలిలంబు నివారించుచుండంజూచి శుద్ధాం
తకాంతానివహంబులు తమమనంబుల నద్భుతం బంది యి
ట్లనిరి.

25

టీ. సురభికుసుమమాలికలు = మంచివాసనగలపూలదండలను, సిగ
ముడిక్ = జుట్టుముడియందు, తుతిమి = దోపి, కర్పూరమిళితతాంబూలం
బులు = పచ్చకర్పూరముతోఁ గూడినతాంబూలములను, ఇడి = ఇచ్చి,
ధేనువుక్ = (మధుపర్కము కొఱకైన) ఆవును, ఒసంగి = ఇచ్చి, సాదరం
బుగాక్ = ప్రీతితోఁగూడునట్లుగా, స్వాగతంబు = మంచిరాకను, అడిగినక్,
అవిప్రునకు = ఆకుచేలునకు, మేనక్ = దేహమునందు, పులకాంకురంబులు =
మొలకలవంటిగుర్పులు, అంకురింపక్ = కలుగఁగా, అనందబాష్పజలబిందు
సందోహుండు = సంతోషముచేఁ గలిగినకన్నీళ్లబిందువుల సమూహమున
మునింగినవాఁడు, అయ్యెక్, అట్టియెడక్ = ఆసమయమునందు, పద్మలోచ
నుండు = కృష్ణుండు, మన్నించు = గౌరవించు, అంగనామణి = స్త్రీరత్న
మగురుక్మిణిదేవి, కరకంకణంబులు = చేతికడియములు, మొరయక్ =
ధ్వనించునట్లు, చామరములు = వింజామరలను, వీవక్ = వినరఁగా, తత్ జాత
వాతంబు = ఆచామరములవలనఁగలిగినగాలి, ఘర్తసలిలంబు = చెమటనీటిని,
నివారించుచుండక్ = పోఁగొట్టుచుండఁగా, శుద్ధాంతకాంతానివహంబులు =
అంతఃపురమునందలి స్త్రీజనుల సమూహములు, అద్భుతంబు = అశ్చర్యమును,
అంది = పొంది.

ఉ. ఏమితపంబు చేసెనొకొ యీధరణీదివిజోత్తముండు తొ
ల్బామున; యోగివిస్ఫురదుపాసనుఁ డై తనరారు నీజగ
త్స్వామి రమాధినాథునిజతల్పమునన్వసించియున్నవాఁ
డీమహానీయమూర్తి కెనయే మునిపుంగవు లెంతవారలున్.

టీ. ఈధరణీదివిజోత్తముండు = ఈబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడైన కుచేలుండు,

తొత్ బామునక్ = పూర్వజన్తమునందు, యోగివిస్ఫురత్ ఉపాసనుఁడు.
వి=ఋషులయొక్క ప్రకాశించుచున్న ఉపాసనగలవాఁడై, తనరారు = దివ్య
చున్న, ఈజగత్స్వామి = ఈలోకములకుఁ బ్రభువైన, రమాధినాథు = లచ్చి
మగఁడైనకృష్ణునియొక్క, నిజతల్పమునక్ = తనదగుపాన్పునందు, ఈమ
హనీయమూర్తిక్ = పూజింపఁదగిన యాకారము గలవానికి, మునిపుంగ
వులు = ఋషిశ్రేష్ఠులు, ఎంతవారలుక్ = ఎంతగొప్పవారలును, ఎనయే=సాటి
యా? కారనిభావము.

తా. ఈబ్రాహ్మణోత్తముఁడు పూర్వజన్తమున నెంత పుణ్యముచేసెనో
తెలియదు. యోగులచే ధ్యానింపఁబడువాఁడును, లోకములకుఁ బ్రభువును,
లక్ష్మీకి మగఁడైన యీకృష్ణునిపాన్పునం గూర్చుండి యున్నాఁడు. ఎంతటి
గొప్పఋషులును వీనికి సమానులు కారు.

వ. అదియునుంగాక.

27

తా. అట్లు కృష్ణుఁడు కుచేలుని ఋజించుటయే కాక.

చ. తనమృదుతల్పమందు వనితామణి యైనరమాలలామపౌం
దును నెడగాఁ దలంపక యదుప్రవరుం డెదురేఁగిమోదము
న్దనుకఁగఁ గౌఁగిలించి యుచితక్రియలం బరితుష్టుఁ జేయుచు
న్వినయమునన్భజించె ధరణీసురుఁ డెంతటిభాగ్యవంతుఁడో.

టీ. తనమృదుతల్పమందుక్ = తనమెత్తనిపాన్పునందు, వనితామణి=
స్త్రీరత్నము, వినరమాలలామపౌందుక్ = అయిన యుత్తమురాలగు లక్ష్మీ
దేవియొక్క కూడికయు, ఎడ = దూరము, కాక్ = అగుటనుకూడ, తలం
పక = ఎన్నక, యదుప్రవరుండు=యాదవులలోశ్రేష్ఠుఁడైన కృష్ణుఁడు, ఏఁగి=
పోయి, మోదముక్=సంతోషమును, తనుకఁగక్=కలుగునట్లు, ఉచితక్రియ
లక్=తగినపనులచేత, పరితుష్టుక్=సంతోషించినవానిని, వినయమునక్=అడ
కువచేత, భజించెక్ = నేవించెను. ధరణీసురుఁడు=భూదేవివేల్పు, (కుచేలుఁడు.)
ఎంతటిభాగ్యవంతుఁడో=ఎంతటియదృష్టముకలవాఁడో.

తా. కృష్ణుఁడు తాను రుక్మిణి పాన్పునందు వినోదముగా నుండునపు
దుగూడ రుక్మిణిని విడిచి ఆబ్రాహ్మణుని కెదురుగాఁబోయి సంతోషముతోఁ

గౌఁగిలించుకొని తగినమర్యాదలచే సంతోషింపఁజేసెను. కావున ఆబ్రాహ్మ
ణుఁడు మిక్కిలి పుణ్యాత్ముఁడు.

వ. అయ్యవసరంబున.

29

క. మురసంహరుఁడు కుచేలుని

కరము గరంబునఁ దెమల్చి కడఁక న్నన మా

గురుగృహమున వర్తించిన

చరితము లని కొన్ని నుడివి చతురత మఱియున్. 30

టీ. మురసంహరుఁడు = కృష్ణుఁడు, కుచేలుని, కరము=చేతిని, కరంబు
నన్ = తనచేతితో, తెమల్చి=పట్టి, కడఁకన్=పూనికతో, మనము-కుచేలుఁ
డును కృష్ణుండుననుట, ఆగురుగృహమునన్=ఆగురువుయొక్క (సాందీపుని)
యింటియందు, వర్తించిన చరితములు=నడపిననడవళ్లు, నుడివి=చెప్పి, చతు
రతన్=నేర్పుచేత.

తా. కృష్ణుఁడు కుచేలునిచేతిని దనచేతితోఁ బట్టుకొని మనము గురువు
నింటియందుఁ జేసినపనులు జ్ఞప్తియున్నవా అని కొన్ని చెప్పి నేర్పుతో.

సీ. బ్రాహ్మణోత్తమ వేదపాఠనలబ్ధ

క్షత గలచారువంశంబువలనఁ

బరిణయం బై నట్టిభార్య సుశీలవ

ర్తనములఁ దగ భవత్సదృశ యగునె

తలఁప గృహక్షేత్రధనదారపుత్రాదు

లందు నీచిత్తంబు చెందకుంట

తోఁచుచున్నది యేను దుది లోకసంగ్రహ

ర్థంబు కర్తాచరణంబు నేయు

తే. గతి మనంబునఁ గామమోహితులు గాక

నర్థిమై యుక్తకర్తంబు లాచరించి

ప్రకృతिसంబంధమును బాసి భవ్యనిష్ఠఁ

దవిలి యుందురు కొంద టుత్తములు భువిని.

31

టీ. బ్రాహ్మణ ఉత్తమ = బ్రాహ్మణులయందు మేటియైనవాడా! ఓ కుచేలా! వేదపాఠనలబ్ధదక్షత = వేదములఁ జదివించుటయందుఁ బొందఁ బడిన నేర్పరితనము, కలచారువంశంబువలనఁ = కలిగినట్టి మంచికులము నుండి, పరిణయంబు = వివాహము, ఐనట్టిభార్య, సుశీలపర్తనములఁ = మంచిస్వభావమునందును నడవడియందును, తగఁ = ఒప్పునట్లు, భవత్ సదృశః=నీకు సరియైనది, అగునె=కలిగియున్నదా? తలఁపఁ=అటోచింపఁగా, గృహక్షేత్రధనదారపుత్ర ఆదులందుఁ = ఇల్లు చేను ధనము భార్య కొడుకులు మొదలుగాఁగలవానియందు, నీచిత్తంబు=నీమనస్సు, చెందక ఉంటు = తగులకుండుట, ఏను, తుదిఁ = కడపట, లోకసంగ్రహార్థంబు=జనుల ననుగ్రహించుటకొఱకు—జనులను కర్తృజేయునట్లుచేయుటకొఱకుట, చేయుగతిఁ = చేయువిధమున, లోచుచున్నది=కనఁబడుచున్నది. భువిని=భూమియందు, కామమోహితులు = కామముచేత మోహింపఁజేయఁబడినవారలు, కాక, అర్థిమైఁ = ప్రీతితో, యుక్తకర్తృంబులు = తగిన కర్తృములను, ఆచరించి = చేసి, ప్రకృతिसంబంధమును=అజ్ఞానముతోడికూడికను, పాసి=వదలి, భవ్యనిష్ఠఁ = మోక్షమునందలియునికిని, తవిలి=కోరి.

తా. వేదములు తెలిసినకులమునందు నీవు పెండ్లిచేసికొన్న భార్య నీవలె మంచిస్వభావమును, నడతయును గలిగియున్నదిగదా! నీవు గృహము మొదలగువానిమీఁదఁ బ్రీతిలేక కర్తృములు చేయుటచూడఁగా, నేను నాకు ఏకర్తృముఁ జేయవలసినది లేకయున్నప్పటికిని, జనులు కర్తృపరు లగుటకొఱకు కర్తృచేయునట్లున్నది. నీవలెఁ గామమునకు లోబడక శాస్త్రమునందుఁ జేయవలసినట్లు చెప్పఁబడినకర్తృములను జేయుచు నజ్ఞానమునందలి మోక్షము మాత్రమే కోరునట్టి యుత్తములు భూమియందుఁ గొందఁటే యుందురు.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

32

క. ఎఱుఁగుదె గురుమందిరమున

దెఱుఁ గొప్పఁగ మనకు నతఁడు తెలియఁ దెలుపఁగా

ఎఱుఁగఁగ వలసినయర్థము

లెఱిఁగి పరిజ్ఞానమహిమ లెఱుఁగుట లెల్లన్.

33

టీ. గురునుదిరమునకొ = గురువుయొక్క ఇంటియందు, తెఱఁగు = విధము, ఒప్పకొకొ = తగునట్లు, అతఁడు = ఆగురువు, మనకుకొ = కృష్ణునకు, తుచేలునికి, తెలియకొ, తెలుపకొకొ = తెలియఁజేయఁగా, ఎఱుగకొ = తెలియఁటకు, వలసిన అర్థములు = ఆవశ్యకమైనవిషయములను, ఎఱిగి = తెలిసి, పరిజ్ఞానమహిమలు = తెలివియొక్క గొప్పతనములను, ఎఱుగుటలు = తెలిసికొనుటలను, ఎల్లకొ = అంతయును, ఎఱుగుదుఎ = తెలియుదువుకదా !

తా. మనము గురువునింట నుండునపుడు గురువు చెప్పఁగాఁ జదువు కొన్న విధమంతయు నీవు తలంతువుకదా !

వ. అని మఱియు గురుప్రశంస సేయఁ దలంచి యిట్లునియె. 34

టీ. మఱియుకొ = పిమ్మట, గురుప్రశంస = ఆచార్యుఁ డగుసాందీపనిఁ బొగడుట.

తే. తివిరి అజ్ఞానతిమిరప్రదీప మగుచు

నవ్యయం బైన బ్రహ్మంబు ననుభవించు

భరితసత్త్వండు సత్కర్తనిరతుఁ డఖిల

భూసురశ్రేష్ఠుఁ డనఘుండు బుధనుతుండు.

35

టీ. తివిరి = పూని, అజ్ఞానతిమిరప్రదీపము = అజ్ఞానము అనుచీకటికి దీపము, అగుచుకొ, అవ్యయంబు = నాశములేనిది, వినబ్రహ్మంబుకొ = అయినట్టిబ్రహ్మమును, అనుభవించుభరితసత్త్వండు = తెలియునట్టినిండినసత్త్వగుణముకలవాఁడు, సత్కర్తనిరతుఁడు = మంచికర్తములయందు దాసత్తిగలవాఁడు, అఖిల భూసురశ్రేష్ఠుఁడు = ఎల్లపుడమివేల్పులయందు నుత్తముఁడు, అనఘుండు = పాపములేనివాఁడు, బుధనుతుండు = పండితులచేఁ బొగడఁబడినవాఁడు.

తా. గురు వగుసాందీపునియజ్ఞానమును బోఁగొట్టునట్టిబ్రహ్మమును దెలిసినవాఁడనియు మిక్కిలి సత్త్వగుణమును గలవాఁడనియు మంచికర్తములు చేయువాఁడనియు బ్రహ్మణులలోనెల్ల నుత్తముఁడనియు పాపము లేనివాఁడనియుఁ బండితులచేఁ బొగడఁబడువాఁడనియు. అలంకారము యాపకము.

ప. అమృహాత్మనివలన సకలవర్ణాశ్రమంబులవారికి నేను విజ్ఞాన ప్రదుండ నగుగురుండ నై యుండియు గురుభజనంబు పరమ ధర్మం బని యాచరించితి నది గావున. 36

టీ. అమృహాత్ ఆత్మనివలనఁ = అగోష్పప్రభావముగలసాందీపనివలనఁ నేను, కృష్ణుఁడు, సకలవర్ణాశ్రమంబులవారికిఁ = ఎల్లజాతులవారికిని, ఎల్లఆశ్రమములవారికిని, విజ్ఞానప్రదుండను = తెలివినిచ్చువాఁడను, అగుగురుండనువి = అగుఆచార్యుఁడనై, గురుభజనంబు = గురువుయొక్క నేవించుట, పరమధర్మంబు = గోష్పధర్మపు, ఆచరించితిఁ = చేసితిని, అదికావునఁ = అట్లగుటచేత.

క. భూసురులకెల్ల ముఖ్యుఁడ

నై సకలకులాశ్రమంబులందుల నెపుడుఁ

ధీసుజ్ఞానప్రదుఁ డన

దేశికుఁ డన నొప్పు చుందు ధృతి నెల్లెడలన్.

37

టీ. భూసురులకెల్లఁ = బ్రాహ్మణులకందఱును, ముఖ్యుఁడనై = మిక్కిలి కావలసినవాఁడనై, ఎపుడుఁ = ఎల్లప్పుడును, సకలకులఆశ్రమంబులందుఁ = ఎల్లజాతులయందును, ఆశ్రమములయందును, ధీసుజ్ఞానప్రదుఁడు = బుద్ధియందుఁ తెలివినిచ్చువాఁడు, అనఁ = అనఁగా, దేశికుఁడుఅనఁ = ఆచార్యుఁడుఅనునట్లు, ధృతిఁ = దిట్టతనముచేత, ఎల్లెడలఁ = అన్నిచోట్లను, ఒప్పుచుఁ = ప్రకాశించుచు, ఉందుఁ.

తా. నేను బ్రాహ్మణులకు కావలసినవాఁడై యెల్లజనులకు జ్ఞానమునిచ్చునట్టి గురువునై యున్నాఁడను.

తే. అట్టివర్ణాశ్రమంబులయందు నర్థ

కుశలు లగువారు నిఖిలై కగురుఁడ నైన

నాదువాక్యంబుచే భవార్ణవము పెలుచ

దాఁటుదురు మత్పదాంబుజధ్యానపరత.

38

టీ. అట్టివర్ణ ఆశ్రమంబులయందున్ = అట్టిజాతులయందును ఆశ్రమములయందును, అర్థకుశలులు = కార్యములయందు సమర్థులు, ఆగువారు, మత్ పదఅంబుజధ్యానపరతన్ = నాయొక్క కమలములవంటి పాదములయొక్క తలఁచుటయందు ఆసక్తులైయుండుటచేత, నిఖిలవీకగురుఁడను = ఎల్లవారికిని ఒక్కఁడైన ఆచార్యుఁడను, ఐననాదువాక్యంబుచేన్ = అయిన నాయొక్కమాటచేత, వెలుచన్ = శీఘ్రముగా, భవఅర్ణవము = సంసారము అను సముద్రమును, దాఁటుదురు.

తా. అట్టి వర్ణాశ్రమధర్మములను జక్కఁగాఁజేయునట్టి నాభక్తులు నాయొక్క యుపదేశమువలన సంసారమునుండి ముక్తులగుదురు.

వ. అదియునుంగాక సకలభూతాత్మకుండ నై నయేను దప్రోవ్రతయజ్ఞదానశమదమాదులచేత సంతసింపను. గురుజనంబులఁ బరమభక్తిసేవించువారలం పరిణమింతు అని చెప్పి మఱియు మనము గురుమందిరమున నున్నయెడ గురుపత్నీనియుక్తులమై యింధనార్థం బడవికిం జనినయెడ. ౩౨

టీ. సకలభూతాత్మకుండను = ఎల్ల భూతములు స్వరూపముగాఁగల వాఁడను, ఐనవీను = అయినట్టి నేను, తపః వ్రత యజ్ఞ దాన శమదమాదులచేతన్ = తపస్సు నోములు యజ్ఞము దానము అంతరింద్రియనిగ్రహము (మనస్సుయొక్కనిగ్రహము,) వెలుపలి యింద్రియనిగ్రహము మొదలగు వానిచేత, సంతసింపను = సంతోషింపను, గురుజనంబులన్ = గురువులయినజనులను, పరమభక్తిన్ = ఎక్కుడుభక్తిచేత, సేవించువారలన్ = కొలుచువారినిఁ గూర్చి, పరిణమింతున్ = సంతోషింతును. మనము, కృష్ణుఁడును, కుచేలుఁడును, గురుమందిరమునన్ = గురువునింటియందు, ఉన్నయెడన్ = ఉన్నప్పుడు, గురుపత్నీనియుక్తులము ఐ = గురుభార్యచే నాజ్ఞాపింపఁబడినవారమై, ఇంధనార్థంబు = కట్టెలకొఱకు, చనినయెడ = పోయినప్పుడు.

రీ. ఘుమఘుమారావసంకులఘోరజీమూత

పటలసంచన్నాభ్రభాగ మగుచుఁ

జటులఝంఝానిలోత్కటసముద్ధూతనా

నావిధజంతుసంతాన మగుచు

జండదిగ్వేదండతుండనిభాఖండ

వారిధారాపూర్ణవసుధ మగుచు

విద్యోతమానోగ్రఖద్యోతకిరణజి

ద్విద్యుద్ద్యుతిచ్ఛటావిభవ మగుచు

తే. నడరి జడి గురియ నినుండు నస్తమింప

భూరినీరంద్రనిబిడాంధకార మేచి

సూచికాభేద్య మై వస్తుగోచరంబు

గానియ ట్లుండ మనము నవ్వానఁ దడిసి.

40

టీ. ఘుమఘుమ=ఘుమఘుమయను, ఆరావ=భవనితో, సంకుల=కూడిన
దియ, సూర=భయంకరమైన, జీమూత=మేఘములయొక్క, పటల = సమూ
హముచేత, సంఘన్న=కప్పబడిన, అభ్రభాగము = ఆకాశప్రదేశము కలది,
అగుచున్, చటుల = సమర్థములైన, ఝంఝానిల = వానతోడి గాలిచేత,
ఉత్కట = మిక్కిలి, సముద్ధూత = ఎగురగొట్టబడిన, నానావిధములైన,
జాతు = ప్రాణులయొక్క, సంతానము=సమూహముకలది, అగుచున్, చండ
= మిక్కిలి కోపముగల, దిక్ = దిక్కులయందలి, వేదండ = వినుగుల
యొక్క, తుండ=తొండములతో, నిభ=సమానమైన, అఖండ = ఎడతెగని,
వారిధారా = ఉదకధారలచేత, పూర్ణ=నిండిన, వసుధము = భూమికలది,
అగుచున్, విద్యోతమాన = ప్రకాశించుచున్న, ఉగ్ర = భయంకరుడైన,
ఖద్యోత = సూర్యునియొక్క, కిరణ = కిరణములను, జిత్ = జయించునట్టి,
విద్యుత్ = మెఱుపులయొక్క, ద్యుతి = కాంతులయొక్క, ఛటా =
సమూహముయొక్క, విభవము = అతిశయముకలది, అగుచున్, అడరి =
అతిశయించి, జడి=వాన, కురియన్ = కురియఁగా, ఇనుండున్ = సూర్యు
డు, అస్తమింపన్ = మఱుగుపడఁగా, భూరి = మిక్కిలి, నీరంద్ర = సందు
లేనిది, నిబిడ=దట్టమునైన, అంధకారము=చీకటి, ఏచి = అతిశయించి,

సూచికా=సూచితను, అభేద్యమువి=భేదింపరానిదై, మిక్కిలిదటమై, వస్తు
గోచరంబు = పదార్థములయొక్క అగపడుట, కానియట్లుండకో, మనము=
మనమిద్దఱిమును.

తా. మేఘములు ఘుమఘుమధ్వనులతోఁ గూడి భయంకరములై
ఆకాశప్రదేశమును కప్పకొని గాలివానచేత నానావిధములైన జంతువులు
పీడింపఁబడుచు దిగ్గజములతోండములతో సమానము లైననీటిధారలచేత
భూమిసిండునట్లును, సూర్యకిరణముకంటె కాలిగల మెఱుపులసమూహము
వ్యాపించునట్లు వానగురియుచుండఁగా సూర్యాస్తమానమై సూదిగుచ్చుట
కును సందులేనియట్లు చీకటి గ్రమ్మియుండఁగా మన మావానలోఁ దడిసి.

తే. బయలు గొందియుఁ బెనుమిట్టుపల్లములును

రహితసహితస్థలంబు లేర్పఱుపరాక

యున్నయత్తటి మన మొకరొకరిచేతు

లూతఁగాఁ గొని నడచుచు నుండునంత.

41

టీ. బయలు=ఎడారియు, గొందియుఁ= సందును, పెనుమిట్టు=పెద్ద
మెరకయు, రహితసహితస్థలంబులు = విడువఁబడినదియు కూడినదియునైన
ప్రదేశములు, ఏర్పఱుపరాక=నిశ్చయింపరాక, అత్తటిఁ=ఆసమయమునందు,
ఊతఁగాఁ = ఆధారముగా, కొని, పట్టుకొని.

తా. ఇది బయలు, ఇది సందు, ఇది మిట్ట, ఇది పల్లము అని తెలిసి
కోఁజాలనిసమయమునందు మనము ఒకరొకరిచేతు లొకరుపట్టుకొని నడు
చుచుండఁగా.

క. బిసబిస నెప్పుడు నుడుగక

విసరెడివలిచేత వడఁకు విడువక మనమున్

దెసచెడి మార్గముఁ గానక

మసలితి మంతటను నంశుమంతుఁడుఁ బొడిచెన్.

42

టీ. బిసబిసన్ = వేగముగా, ఉడుగక=విడువక, విసరెడివలిచేతన్ =
కొట్టునట్టిగాలిచేత, వడఁకు=వణఁకును, దెసచెడి = దిక్కుదోఁపక, మార్గము=

చారిని, మసలితిమి = ఆలస్యము చేసితిమి. అంతటను = పిమ్మట, అంశుమంతుఁ
డు = సూర్యుఁడు, పొడిచెక్ = ఉదయించెను.

తా. మిక్కిలివేగముగా విసరుచున్న యెడతెగనిగాలిచేత వణఁకుచు
మనము దారి తెలియక అడవిలోనుంటిమి. అంతట సూర్యుఁ డుదయించెను.

శ్లో. తెలతెలవాటెడివేళన్

గలకల మని పలికెఁ బక్షిగణ మెల్లెడలన్

మిలమిలనిప్రాద్దుపొడుపున

తళతళ యనుమెఱుఁగు దిగ్వితానము నిండెన్.

43

టీ. పక్షిగణము = పక్షులసమూహము, మిలమిలని ప్రాద్దుపొడుపునన్ =
మిసమిసయను సూర్యునియందయముచేత, మెఱుఁగు = కాంతి, దిక్వితాన
ము = దిక్కులయొక్క సమూహమునందు.

తా. తెల్లవాఱునపుడు పక్షులు కూసెను. సూర్యోదయమునందు తళ
తళ మనుకాంతులసమూహము దిక్కులయందు వ్యాపించెను.

శ్లో. అప్పుడు సాందీపని మన

చొప్పరయుచు వచ్చి వానసోఁకునను వలిం

దెప్పిటిలుటఁ గని భేదం

బుప్పతిలం బలికె నకట యోవటులారా !

44

టీ. సాందీపని = మనగురువగుసాందీపని, మనచొప్పన్ = మనజాడను,
అరయుచున్ = విచారించుచు, వానసోఁకునను = వానతాఁకుడుచేత, వలిన్ =
చలినుండి, తెప్పిటిలుటన్ = తేఱుటను, కని = చూచి, భేదంబు = దుఃఖము,
ఉప్పతిలన్ = కలుగఁగా, పలికెన్ = చెప్పెను, అకట = అయ్యో ! పీవటు
లారా = పీబ్రహ్మచారులారా ! (కృష్ణకుచేలుర సంబోధనము.)

తా. అప్పుడు సాందీపని మనలను వెదకుచువచ్చి వానదెబ్బకుఁదప్పిం
చుకొనియున్న మనలను జూచి దుఃఖముతో నిట్లు చెప్పెను.

చ. కటకట యిట్లుమాకొఱకుఁగాఁ జనుదెంచిమహాటవిన్ సము
త్కటపరిపీడ నొందితిరి గావున శిష్యులు మాఋణంబు నీఁ
గుట కిది కారణంబు సమకూరెడిఁబోయిటమీఁదమీకు వి
స్సుటధనబంధుదారబహుపుత్రవిభూతిజయాయురున్నతుల్.

టీ. కటకట=అయ్యయో! చనుదెంచి = వచ్చి, మహాట్ అటవిన్ =
గొప్పయడవియందు, సముత్కటపరిపీడన్ = మిక్కిలి అధికమైనబాధను,
ఒందితిరి=పొందితిరి. కావునన్ = కాఁబట్టి. శిష్యులు = ఓశిష్యులారా!
మాఋణంబు=మాయప్పును, ఈగుటకున్=తీర్చుటకు, ఇది=ఇట్లుకష్టపడుట,
కారణంబు=హేతువు, ఇటమీఁదన్=ఇంకముందు, మీకున్=కృష్ణకుచేలురకు,
విస్సుట = స్వప్తములయిన, ధన, బంధు, దార = భార్యలును, బహుపుత్ర)=
పెక్కుకొడుకులును, విభూతి=విశ్వర్యమును, జయ=గెలుపును, ఆయుః=ఆయు
స్సును, ఉన్నతుల్ = గొప్పదనములును, సమకూరెడిన్పో=కలుగును సుమా.

తా. మాకొఱకు అడవికిఁ బోయి మిక్కిలి బాధపడితిరి. కావున,
శిష్యులారా! మాఋణమును దీర్చుకొంటిరి. ఇంక మీకు ధనము మొదలగునవి
కలుగును.

క. అని గారవించి యాయన

మనలం దోడ్కొనుచు నాత్మమందిరమునకున్

జనుదెంచుట లెల్లను నీ

మనమునఁ దలఁతే యటంచు మఱియు న్బలికెన్.

46

టీ. గారవించి=బుజ్జగించి, ఆయన=గురువగు సాందీపని, మనలన్ =
కృష్ణకుచేలురను, దోడ్కొనుచున్ = వెంటఁబెట్టుకొనుచు, ఆత్మమందిరము
నకున్ = తనయింటికి, చనుదెంచుటలు = వచ్చుటను, తలఁతు ఎ = తలం
తువా?

తా. ఇట్లుచెప్పి మనగురువు మనలను బుజ్జగించి తనయింటికిఁబెచ్చిన
సమాచారములు జ్ఞప్తికలిగి యున్నవా యని మరల నిట్లుచెప్పెను.

వ. అనఘా మన మధ్యయనంబుసేయుచు నన్యోన్యస్నేహవా
త్సల్యంబులంజేయుకృత్యంబులు మఱవవుగదా యని యని
యెల్లం దలంచి యాడుమాధవుమధురాలాపంబులు విని
యతనిఁ గనుంగొని కుచేలుం డిట్లనియె. 47

టీ. అనఘా=పాపములేనివాఁడా! ఓకుచేలుఁడా! అధ్యయనంబు=వేద
ముచడువుటను, అన్యోన్యస్నేహవాత్సల్యంబులకొ = ఒకరొకరియందలిచెలిమి
చేతను, ప్రేమచేతను, చేయుకృత్యంబులు = చేసినపనులను, అతనికొ=ఆకృష్ట
ని, కనుంగొని = చూచి.

క. వనజోదర గురుమందిర

మున మనము వసించునాఁడు ముదమునఁ గావిం

పనిపను లెవ్వియుఁ గలవే

విను మది యట్లుండనిమ్ము విమలచరిత్రా. 48

టీ. వనజోదర=కమలము గర్భమునందుఁ గలవాఁడా (కృష్ణునిసం
బోధనము). మందిరమునకొ = ఇంటియందు, మనము=కు చేలకృష్ణులు, వసించు
నాఁడు = ఉండునప్పుడు, ముదమునకొ=సంతోషముతో, కావింపనిపనులు=
చేయని కార్యములు, ఎవ్వియుకొ=ఏవైనను, కలవుఏ=ఉన్నవా? అవి =
ఆపనులను, విమలచరిత్రా = పరిశుద్ధమైననడవడికలవాఁడా! (కృష్ణునిసంబో
ధనము.)

తా. కృష్ణా! మనము గురువునింటియందున్నపుడు ఎన్ని కార్యములూ
చేసితిమి. పరిశుద్ధమైన నడవడి గలవాఁడా! వినుము.

క. గురుమతిఁ దలఁపఁగఁ ద్రిజగ

ద్దురుఁడ వనం దగిననీకు గురుఁ డనఁ దా నొం

డొరుఁ డెవ్వఁ డింతయును నీ

కరయంగ విడంబనంబు లగుఁ గాదె హరీ. 49

టీ. హరీ=కృష్ణ! గురుమహిమ్=గొప్పబుద్ధిచేత, తలఁపఁగఁ=ఆలోచింపఁగా, త్రిజగత్ గురుఁడవు=ముల్లోకములకు గురువు; ఆనఁ=అనిచెప్పటకు, గురుఁడుఆనఁ=గురుఁడనఁగా, తాను, ఓండుఒకరుఁడు=ఇంకొకఁడు, ఎవ్వఁడు, అరయంగఁ=ఆలోచింపఁగా, ఇంతయును-గురుశిష్యభావము అనుట, నీకుఁ=కృష్ణునకు, విడంబనంబులు = మాయలు, అగుఁకాదె = అవునుకదా?

తా. కృష్ణ! ముల్లోకములకు గురువయిన నీకు ఎవఁడును గురువుగాఁ జాలఁడు. అయినను నీవు సాందీపనికి శిష్యుఁడవయి యుండుటవలన.

వ. అని సాభిప్రాయంబుగాఁ బలికిన పలుకులు విని సమస్తభావాభిజ్ఞుండైనపుండరీకాక్షుండు మందస్థితసుందరవదనారవిందుం డగుచు నతనిం జూచి నీ విచ్చటికి వచ్చునపుడు నాయందుల భక్తింజేసి నాకు నుపాయనంబుగా నేమిపదార్థంబు దెచ్చితివి, అప్పదార్థంబు లేశమాత్రంబైనఁ బదివేలుగా సంగీకరింతు అట్లుంగాక నీచవర్తనుండై మద్భక్తిందగులనిదుష్టాత్తుండు హేమాచలతుల్యం బైనపదార్థంబు నొసంగిన నదియు నామనమ్మునకు సమ్మతంబు గాదు కావున. 50

టీ. సాభిప్రాయంబుగాఁ=అభిప్రాయముతోఁగూడినట్లుగా, పలికిన పలుకులు=చెప్పిన మాటలను, సమస్తభావఅభిజ్ఞుండు = ఎల్లవారి యభిప్రాయములను దెలిసినవాఁడు, పునపుండరీకాక్షుండు=అయిన కృష్ణుఁడు, మందస్థితసుందరవదన అరవిందుండు = చిఱునగవుచే నందమైన కమలమువంటి మోముకలవాఁడు, ఆతనిఁ=కుచేలుని, ఉపాయనంబుగాఁ = కానుకగా, విమిషదార్థంబు=వివస్తువు, లేశమాత్రంబు=మిక్కిలి కొంచెము, అంగీకరింతును = ఒప్పుకొందును, నీచవర్తనుండై = నీచపునడవడిగలవాఁడై, మల్ భక్తిఁ=నాయందలిభక్తియందు, తగులనిదుష్ట ఆత్తుండు = ఆసత్తుఁడుగాని చెడ్డమనస్సుకలవాఁడు, హేమాచలతుల్యంబు = బంగారుకొండతోసమానము, అయినపదార్థంబుఁ=అయినవస్తువును, దిసంగినఁ=ఇచ్చినను, అది

యోశు=ఆవస్తువు గూడ, నామనమ్మనకు = నామనస్సునకు, సమ్మతంబు = ఇష్టము, కాదు.

తా. కుచేలునిమాటలు విని కృష్ణుడు కుచేలునితో నిట్లు చెప్పెను. నీవు నామీదిభక్తిచే నాకుఁ గానుక యేమి తెచ్చితివి? భక్తితోఁ గొంచెము తెచ్చినను దానికి నేను సంతోషింతును. భక్తిలేక యధికమిచ్చినను నేను దానినొల్లను.

క. దళమైనఁ బుష్పమైనను

ఫలమైనను సలిలమైనఁ బాయనిభక్తిం

గొలిచినజను లర్పించిన

నెలమి రుచిరాన్నముగ నె యేను భుజింతున్.

51

టీ. పాయనిభక్తి = విడువనిభక్తిచేత, గొలిచినజనులు = సేవించినమనుష్యులు, దళమువిన = ఆకైనను, సలిలమైన = నీరైనను, అర్పించిన = ఇచ్చినయెడ, ఏను = కృష్ణుడు, రుచిరఆన్నముగ = రుచిగలయన్నముగా నే, ఎలమి = సంతోషముతో, భుజింతున్ = ఆరగింతును.

తా. భక్తులయినవారు ఆకు మొదలగునవి సమర్పించినను దానిని నేను సంతోషముతో మంచియన్నమువలె గ్రహింతును.

క. అని పద్మోదరుఁ డాడిన

వినయోక్తుల కాత్మ నలరి విప్రుఁడు దాఁ దె

చ్చినయడుకులు దగ నర్పిం

పను నేరక మోము వాంచి పలుకక యున్నన్.

52

టీ. పద్మోదరుఁడు = కృష్ణుడు, ఆడినవినయోక్తులకు = చెప్పినఅడుగువతోఁగూడిన మాటలకు, కాత్మ = మనస్సునందు, అలరి = సంతోషించి, విప్రుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు-కుచేలుఁడు, తా = తాను, తెచ్చిన అడుకులు = తీసికొనివచ్చినఅడుకులను, తగ = ఓప్పునట్లు, అర్పింపను = ఇచ్చుటకు, నేరక = చాలక, మోము = ముఖము.

తా. అట్లు కృష్ణుడు వినయముతో నడుగఁగాఁ గుచేలుడు ఆమాటలకు సంతోషించి సిగ్గుచేత తాను తెచ్చిన అడుకులను ఇయ్యఁజాలకుండఁగా.
చ. అన్విప్రుండు చనుదెంచిన కార్యంబు కృష్ణుండు దనదివ్య చిత్తంబున నెఱింగి యితండు పూర్వభవంబున నైశ్వర్యకాముండై నన్ను సేవింపం దైన నిక్కుచేలుండు నిజకాంతాముఖోల్లాసంబునకై నాయొద్దకుఁ జనుదెంచినవాఁడు. ఇతనికి నింద్రాదులకుం బడయరాని బహువిధంబు లైన సంపద్యి శేషంబు లేక్షణంబ యొడఁగూర్పవలయునని తలంచి యతండు జీర్ణవస్త్రంబుకొంగున ముడిచి తెచ్చిన యయ్యడుకులముడియఁ గని యిది యేమి యని యొయ్యన నమ్ముడియఁ దన కరకమలంబుల విడచి యయ్యడుకులు కొన్ని పుచ్చుకొని యివి సకలలోకంబులను నన్నును బరితృప్తింబొందింపఁజాలునని యప్పుడు.

53

టీ. అన్విప్రుండు = అబ్రహ్మణుడైన గుచేలుడు, చనుదెంచిన కార్యంబు = వచ్చిన పనిని, దివ్యచిత్తంబున = (తన) శ్రేష్ఠమైన మనస్సునందు, ఇతండు = ఈ గుచేలుడు, పూర్వభవంబున = తొలిపుట్టువునందు, నిశ్వర్యకాముండు = సంపదను గోరువాడై, నన్ను = కృష్ణుని, సేవింపఁడు = కొలువఁడు. ఐన = అయినప్పటికిని, నిజకాంతాముఖోల్లాసంబుకొఱుకు = తన భార్యయొక్కముఖప్రీతికై, ఇంద్రాదులకు = ఇంద్రుడు మొదలగువారికి, పడయరాని బహుప్రకారంబులు = పొందఁగూడని అనేకవిధములు, ఐన సంపత్ నిశేషంబులు = అయినట్టి సంపదలయొక్క అతిశయములను, ఈక్షణంబు = ఈ నిమిషముననే, ఒడఁగూర్పవలయు = కలిగింపవలయును, జీర్ణవస్త్రంబు కొంగున = బినిగిన గుడ్డకొనయందు, ముడిచి = ముడిపేసి, ముడియ = ముడిని, ఇది = ఈమూట, ఒయ్యన = తిన్నగా, తన కరకమలంబుల = తన కమలములవంటి చేతులచేత, విడిచి = విచ్చి, ఇని = ఈయడుకులు, సంతృప్తి = సంతోషమును.

క. మురహారుడు విడికెడడుకులు

గర మొప్పంగ నారగించి కొతుకమతి యై

మఱియును విడికెడు గొనఁ ద

త్కర మప్పడు వట్టై గమల కరకమలములన్.

54

టీ. మురహారుడు=కృష్ణుడు, కరము=మిక్కిలి, ఓప్పంగ=తగు నట్లు, ఆరగించి=తిని, కొతుకమతియై = సంతోషించిన మనస్సు గలవాడై, గొనన్=తీసిగొనఁగా, తత్ కరము=ఆకృష్ణునిచేతిని, కమల = లక్ష్మి, కరకమలములన్=కమలములవంటి చేతులచేత, వట్టై=పట్టుకొనెను.

తా. కృష్ణుడు అడుగులు విడికెడు దిని రెండవవిడికెడు దినుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగా రుక్మిణి చేయిబట్టి నిలిపెను.

క. సొంపారంగ నతనికి బహు

సంపద లందింప నివియ చాలును నిక భ

క్షింపంగ వలవదు త్రిజగ

త్సంపత్కర దేవదేవ సర్వాత్మ హరీ.

55

టీ. త్రిజగత్ సంపత్ కర=ముల్లోకములకును సంపదను చేయువాఁడా! దేవదేవ=దేవతలకు దేవుఁడా! సర్వాత్మ=అన్నిటికిని ఆత్మయైనవాఁడా! హరీ = పాపములను హరించువాఁడా! కృష్ణునిసంబోధనములు. సొంపారంగ=చక్కదనమునిండునట్లు-ఇష్టపూర్తియగునట్లు, అందింపన్ = కలుగ! జేయుటకు, ఇవిఅ=ఈఅడుగులే, భక్షింపంగ=తినుట, వలవదు=వలదు.

తా. కృష్ణా! ఈకుచేలునకు సంపదలు గలుగుటకు ఈవిడికెడుఅడుగులు తినుటయే చాలును. కాబట్టి రెండవవిడికెడు తినవలదు. అలంకారము పరికరము.

వ. అని యిట్లు వారించె నక్కుచేలుండును నారాత్రి గోవిందు మందిరంబునఁ దనకు హృదయానందకరంబు లగువివిధపదార్థంబు లనుభవించి మృదులశయ్యాతలంబున నిద్రించి తన మనంబునందన్ను సమధికస్వర్గభోగానుభవంఁగాఁదలంచుచు

మఱునాఁ డరుణోదయంబున మేల్కని కాలోచితకృత్యం
బులఁ దీర్చి యిందిరారమణుండు దన్నుఁ గొంతద వ్వనిపి
యామంత్రిత్రుం జేయఁ జనుచు నందనందనసందర్శనానంద
లోలాత్తుం డై తనమనంబున నిట్లనియె. 56

టీ. వారింఁచెన్ = అడ్డగించెను, గోవిందుమందిరంబునన్ = కృష్ణునిగృ
హమునందు, తనకున్ = కుచేలునకు, హృదయ ఆనందకరంబులు = మనస్సు
నకు సంతోషమును చేయునవి, మృదులశయ్యాతలంబునన్ = మెత్తని
పొన్నుమీఁద, తన్నున్ = కుచేలుని, సమధికస్వర్గభోగ అనుభవున్ కాన్ =
మిక్కియెక్కువ అయినస్వర్గమునందలి సుఖముయొక్క అనుభవముకల
వానినిగా, అరుణఉదయంబునన్ = వేకువను, కాలఉచితకృత్యంబులు =
కాలమునకుఁ దగినపనులను, తీర్చి = నెఱివేర్చి, ఇందిరారమణుండు = లచ్చి
మగఁడు - కృష్ణుండు, తన్నున్ = కుచేలుని, కొంతదవ్వ = కొంతదూరము, అనిపి
= వంపి, ఆమంత్రిత్రున్ = వీడ్కొనఁబడినవానిఁగా, చేయన్ = పోయిరమ్మని
చెప్పఁగా, నందనందన సందర్శన ఆనందలాలిత్రుండు = కృష్ణునిచూచు
టచేఁ గలిగినసంతోషముచేఁ బరవశమైన మనస్సుగలవాఁడు, తనమనంబు
నన్ = తనమనస్సునందు.

క. నాపుణ్య మరయ నెట్టిదొ

యాపుణ్యనిధిం బ్రశాంతు నచ్యుతు నఖిల

వ్యాపకు బ్రహ్మణ్యునిఁ జి

ద్రూపకుఁ బురుషోత్తముని బరుం గనుఁగొంటిన్.

57

టీ. అరయన్ = ఆలొచింపఁగా, ఆపుణ్యనిధిన్ = ఆపుణ్యములకు గని
యైనవానిని, ప్రశాంతున్ = మిక్కిలియోర్పుకలవానిని, అచ్యుతున్ = నాశ
ములేనివానిని, అఖిలవ్యాపకున్ = ఎల్లయెడలవ్యాపించినవానిని, బ్రహ్మణ్యున్
= బ్రహ్మణులకు హితుఁడయినవానిని, చిత్ రూపకున్ = జ్ఞానరూపము గల
వానిని, పురుషఉత్తమునిన్ = ఉత్తముఁడయినపురుషుని, పరున్ = శ్రేష్ఠుని,
తనుఁగొంటిన్ = చూచితిని.

తా. నేనెంతపుణ్యముచేసితినోగాని యాపుణ్యాత్ముఁ డగు కృష్ణునిఁ జూచితిని.

సీ. పరికింపఁ గృపణస్వభావుండ నై నట్టి
 నేనేడ నిఖిలావసీశుఁ డైన
 యిందిరాదేవికి నెనయంగ నిత్యని
 వాసుఁడై యొప్పునవ్వాసుదేవుఁ
 డేడ నన్నర్థిమై దోడఁబుట్టినవాని
 కైవడిఁ గొఁగిటఁ గదియఁ జేర్చి
 దైవంబుగా నన్ను భావించి నిజతల్ప
 మున నుంచి సత్కియ ల్పాని నడిపి

తే. చారునిజవధూకరసరోజాతకలిత
 చామరానిలవిగతవిశ్రమునిఁ జేసి
 శ్రీకుచాలిప్తచందనాంచితకరాబ్జ
 తలములను నద్దు లొత్తై వత్సలత మెఱసి.

58

టీ. పరికింపఁ = ఆలోచింపఁగా, కృపణస్వభావుండును = నీచమైన
 స్వభావము గలవాఁడును, ఐనట్టియేను = అయినట్టికుచేలుఁడు, ఏడ = ఎక్కడ,
 నిఖిలఅవనితాశుఁడు = ఎల్లభూమికిఁ బ్రభువు, అగుచున్, ఇందిరాదేవికిన్
 = లక్ష్మీదేవికి, ఎనయంగన్ = పొందునట్లు, నిత్యనివాసుఁడు = ఎడతెగని
 యునికిపట్టు, ఐవిప్పుఅవ్వాసుదేవుఁడు = అయిప్రకాశించునట్టియాకృష్ణుఁడు,
 ఏడన్, నన్నున్ = కుచేలుని, అర్థిమైన్ = పూనిక చేత, తోడఁబుట్టినవాని,
 కైవడిన్ = వలె, కొఁగిటన్, కదియన్ = కూడునట్లు, చేర్చి, నన్నున్ = కుచే
 లుని, దైవంబుగాన్ = దేవతగా, భావించి = తలఁచి, నిజతల్పమునన్ =
 తనపాన్పునందు, ఉనిచి, సత్కియలు = సత్కారములను, పూని = ప్రయ
 త్నము, నడిపి = చేసి, చారు = అందములైన, నిజవధూ = తనభార్యయొక్క,
 కరసరోజాత = కమలములవంటి చేతులచేత, కలిత = పట్టుబడిన, చామర =
 చింజామరలయొక్క, అనిల = గాలిచేత, విగత = పోయిన, విశ్రమునిన్ = బడలిక

గలవానిని, చేసి, శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్క, కుచ=స్తనములయందు, ఆలిప్త= పూయఁబడిన, చందన = గంధముచేత, అంచిత = దివ్యచున్న, కర అజ్ఞ= కమలమువంటి చేతులయొక్క, తలములకొ=ప్ర దేశములచేత, వత్సలత=ప్రేమ, మెఱసి=ప్ర కాశించి, అడుగులు=పాదములను, ఒత్తె=విసికెను.

తా. పేదవాఁడ నగునన్నాకృష్ణుఁడు తనతోఁబుట్టువువలె నాదరించి నన్ను దేవునివలె భావించి సత్కారములుచేసి తనభార్యచేతియందలి వినన కఱుచే బడలికను బోఁగొట్టి తనచేతులచే నాకు గంధముపూసి పాదము లొత్తెను.

వ. కావున.

59

ఉ. శ్రీనిధి యిట్లు నన్నుఁ బచరించి ఘనంబుగ విత్తమేమియు న్నినితెఱంగు గానఁబడె నెన్న దరిద్రుఁడు సంపదంధుఁడై కానక తన్నుఁ జేరఁడనికాక శ్రితార్తిహారుండు సత్కృపాం భోనిధి సర్వవస్తుపరిపూర్ణునిఁగా ననుఁ జేయకుండునే. 60

టీ. శ్రీనిధి=సంపదకుగని, కృష్ణుఁడు, నన్నుకొ-కుచేలుని, ఘనంబు గొక=గొప్పగా, పచరించి=చేసి, విత్తము = ధనమును, ఏమియొక=కొంచె మైనను, ఈని తెఱంగు = ఇయ్యనివిధము, ఎన్నకొ = ఆలోచింపఁగా, కానఁ బడెకొ = తెలిసెను. దరిద్రుఁడు, సంపత్ అంధుఁడు ఏ=సంపదచే గ్రుడ్డి వాఁడై, కానక=తెలియక, తన్నుకొ = కృష్ణుని, చేరఁడు = పొందఁడు, అని=అనియేకాని, కాక, శ్రితార్తిహారుఁడు = ఆశ్రయించినవానిబాధ లను పోఁగొట్టువాఁడు, సత్ కృప అంభోనిధి=మేలిదయకు సముద్రుఁడైన కృష్ణుఁడు, ననుకొ=కుచేలుని, సర్వవస్తుపరిపూర్ణునిఁగాకొ = ఎల్ల వస్తువులచే నిండినవానినిఁగా, చేయకుండునే.

తా. కృష్ణుఁడు నా కట్లు మర్యాదలుచేసి ధనమియ్యకపోవుటకుఁ గారణము నాకుఁ దెలిసెను. పేదవానికి భాగ్యము కలిగినయెడల తన్నువఱు చుననియేకాని లేనియెడలఁ గృష్ణుఁడు నాకు నెల్లవస్తువుల నిచ్చును.

వ. అని తనమనంబున వితర్కించుచు నిజపురంబునకుం జనిచని
ముందట. 61

టీ. వితర్కించుచున్ = ఊహించుచు, నిజపురంబునకున్ = తనపట్టణ
మునకు.

సీ. భానుచంద్రప్రభాభాసమానస్వర్ణ
చంద్రకాంతోపలసౌధములును
గలకంతశుకనీలకంతసముత్కంత
మానితకూజితోద్యానములును
పుల్లసీతాంభోజహల్లకకహ్లా
కైరవోల్లసితకాసారములును
మణిమయకనకకంకణముఖాభరణవి
భ్రాజితదాసదాసీజనములు

తే. గలిగి చెలువొందుసదనంబు గాంచి విస్త
యమును బొందుచు నెట్టిపుణ్యాత్ముడుండు
నిలయ మొక్కొ యపూర్వ మై నెగడె మహిత
వైభవోన్నతలక్ష్మీనివాస మగుచు. 62

టీ. భాను = సూర్యునియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు,
ప్రభా = కాంతిపంటికాంతిచేత, భాసమాన = ప్రకాశించుచున్న, స్వర్ణ = బం
గారుయొక్కయు, చంద్రకాంతఉపలక్ష = చంద్రకాంతమణులయొక్కయు,
సౌధములును = మేడలును, కలకంత = కోయిలలయొక్కయు, శుక = చిలుకల
యొక్కయు, నీలకంత = నెమిళ్లయొక్కయు, సముత్కంత = మిక్కిలిధ్వని
గల, మానిత = గౌరవింపఁబడిన, కూజిత = పలుకులుగల, ఉద్యానములును =
పూదోటలును, పుల్ల = వికసించిన, సీతాంభోజ = తెల్లతామరలచేతను,
హల్లక = ఎఱ్ఱకలువలచేతను, కహ్లా = వాసనగలకలువలచేతను, కైరవ = తెల్ల
కలువలచేతను, ఉల్లసిత = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, కాసారములును = కొలఁ
కులును, మణిమయ = రత్నాలు అధికముగాఁగల, కనక = బంగారుయొక్క,

కంకణ=కడియములు, ముఖ=మొదలుగా, ఆభరణ=సొమ్ములచేత, విభ్రాజిత
=మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, దాసదాసీజనంబు = పరిచారకులును పరిచారిక
లును, గలిగి, చెలువొందునదనంబు = ప్రకాశించునట్టియింటిని, కాంచి =
చూచి, విస్తయమును = ఆశ్చర్యమును, పొందుచు, ఎట్టిపుణ్యాత్ముడు=
ఎట్టిపుణ్యమునస్సు కలవాడు, ఉండునిలయముఁగొక్క = ఉండుగృహమో,
అపూర్వమై=కొత్తదై, మహితవైభవ ఉన్న తలఁపినివాసము = మిక్కిలిగొప్ప
దైనసంపదచే మన్నతమగులక్ష్మీ కునికపట్టు, అగుచు, నెగడె = ప్రసిద్ధి
కెక్కెను.

తా. అచ్చటి బంగారు మేడలును చంద్రకాంతమణుల మేడలును వరు
సగా సూర్యచంద్రకాంతులవలెనున్నవి. అచ్చటియుద్భాసములందుఁ గోయి
లలు చిలుకలు నెమిళ్లు మొదలగుపక్షులు కూయుచుండును. అచ్చటికొలఁకుల
యందుఁ దెల్లతామరలు మొదలగుపూవు లున్నవి. అచ్చటి పరిచారకులును పరి
చారికలును రత్నాలుగల బంగారుసొమ్ములను ధరించియున్నారు. ఇట్టివాని
పొందియుండునింటినిఁ గాంచి ఆశ్చర్యమునొందుచు నీగృహము ఎట్టిపుణ్యా
త్తునిగృహమో ఈభూమియం దపూర్వమై నెగడియున్నది. అలంకారము
యథాసంఖ్యము.

ప. అని తలపోయుచున్న యవసరంబున.

63

టీ. తలపోయుచున్న అవసరంబున = తలంచుచున్న సమయమునందు.

తే. దివిజవనితలఁ బోలెడు తెఱవ లపుడు

దాయ నేతెంచి యిందు విచ్చేయుఁ డనుచు

విమలసంగీతనృత్తవాద్యములు చెలఁగ

గరిమఁ దోడ్పొంది చని రంతిపురమునకును.

64

టీ. దివిజవనితల = చేపతాస్త్రీలను, పోలెడు తెఱవలు = పోలునట్టి
స్త్రీలు, అపుడు, దాయ = సమీపించునట్లు, ఏతెంచి=వచ్చి, ఇందు =
ఇచ్చటికి, విచ్చేయుఁడు=రండు, అనుచు = అనిచెప్పచు, విమల=దోషము
లేని, సంగీత=పాటలును, నృత్త=ఆటలును, చెలఁగ = డిప్పునట్లు, గరిమ =

గొప్పతనముచేత, అంతిపురమునకును = అంతఃపురమునకు, తోడ్కొని = పిలుచుకొని, చనిరి=పోయిరి.

తా. మిక్కిలి చక్కదనము గలస్త్రీలు వచ్చి సంగీతములు మొదలగు నవి చేయుచు గుచేలుని నంతఃపురమునకు దీసికొనిపోయిరి.

వ. ఇట్లు చనుదేర నతనిభార్య యైనసతీలలామంబు దనమనంబున నానందరసమగ్న యగుచు నప్పుడు. 65

టీ. చనుదేర = రాగా, అతనిభార్య = ఆకుచేలునిభార్య, సతీలలామంబు = పతివ్రతలయందు తత్తమురాలు, అనందరసమగ్న = సంతోషమును నీటియందు మునిగినది.

సీ. తనవిభురాక ముందటఁ గని మనమున

హర్షించి వైభవం బలర మనుజ

కామినీరూపంబు కైకొన్నయిందిరా

వనితచందంబునఁ దనరుచున్న

కలకంఠి తనవాలుకన్నులక్రేవల

నానందబాష్పంబు లంకురింప

నతనిపాదంబుల కాత్తలో మ్రొక్కి భా

వంబున నాలింగనంబు చేసె

తే. నాథరాదేవుఁ డతులదివ్యాంబరాభ

రణవిభూషితయై రతిరాజుసాయ

కములగతి నొప్పుపరిచారికలు భజింప

లలితసౌభాగ్య యగునిజలలనఁ జూచి. 66

టీ. ముందట = ఎదుట, తనవిభురాక = తనపెనిమిటియొక్కవచ్చుటను, కని = చూచి, మనమున = మనస్సునందు, హర్షించి = సంతోషమునొంది, వైభవంబు = సంపద, అమర = బిష్కనట్టు, మనుజ కామినీరూపంబు = మనుష్యస్త్రీయొక్కరూపును, కైకొన్నయిందిరా = పొందిన లక్ష్మీయను, కలకంఠి వలె, తనరుచున్న కలకంఠి = ప్రకాశించుచున్న స్త్రీ, కుచేలునిభార్యయనుట,

తనవ్రాలుకన్నులక్రేవలన్ = తనయొక్కనిడుపులైన కన్నులయొక్కకొనలనుండి, ఆనందబాష్పములు = సంతోషముచే గలుగుకన్నీళ్లు, అంతురింపన్ = పొడమఁగా, అతనిపాదంబులకున్ = ఆకుచేలుని ఆడుగులకు, ఆత్మలాన్ = మనస్సునందు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి, భావంబునన్ = మనస్సునందు, ఆలింగనంబునన్ = కొంగలించుకొనెను, చేసెన్, ఆధరాదేవుఁడు = ఆపుడమివేల్పు, ఆకుచేలుఁడు, ఆతులదివ్య అంబరఆభరణవిభూషితయై = సాటిలేనిశ్రేష్ఠములైన వస్త్రములచేతను సొమ్ములచేతను అలంకరింపఁబడినదై, రతిరాజుసాయకము లగతిన్ = మన్నథునిబాణమువలె, ఓస్వపరిచారికలు = ప్రకాశించునట్టిపనికత్తెలు, భజియింపన్ = నేవింపఁగా, లలితసౌభాగ్య = చక్కని మంచిభాగ్యముకలది, అగునిజలలనన్ = అయినతనభార్యను, చూచి.

తా. కుచేలునిభార్య అట్లుతనయెదుటికివచ్చిన పెనిమిటిని జూచి మనుష్యస్త్రీరూపమును బొందినట్టియో యన్నట్లు ప్రకాశించుచు సంతోషంబున వికాలంబులగు కన్నులనుండి కన్నీళ్లు గాఱఁగా మనస్సున బెనిమిటి పాదములకు నమస్కరించి కొంగలించుకొనెను. కుచేలుఁడు మంచివస్త్రములు సొమ్ములు ధరించి మిక్కిలి చక్కఁదనముగల పనికత్తెలచే నేవింపఁబడుచు వైభవము గలిగియున్నతనభార్యను జూచి.

క. ఆనారీరత్నంబును

దానును ననురాగరసము దళుకొత్తఁగ ని

త్యానందము నొందుచుఁ బెం

ఘానినహరిలబ్ధవైభవోన్నతి మెఱయన్.

67

టీ. ఆనారీరత్నంబును = ఆస్త్రీలయందు ఉత్తమురాలును, తాను నున్ = కుచేలుఁడును, అనురాగరసము = వలపుయొక్క అతిశయము, తభుకొత్తఁగాన్ = ప్రకాశింపఁగా, నిత్యఆనందమున్ = ఎడతెగని సంతోషమును, ఒందుచున్ = పొందుచు, పెంపు = అతిశయమును, ఊనినహరిలబ్ధవైభవ ఉన్నతి = పొందినకృష్ణునివలనఁ బొందఁబడినదైశ్వర్యముయొక్క అతిశయము, మెఱయన్ = ప్రకాశింపఁగా.

తా. ఆకుచేలుఁడును అతనిభార్యయును ఒండొరులమీఁద మిక్కిలి ప్రేమము నెల్లపుడును సంతోషమును గలిగి, కృష్ణునివలనఁ బొందినయైశ్వర్యముతో నొప్పుచు.

సీ. కమనీయపద్మ రాగస్తంభకంబులుఁ
గొమరారుపటికంపుఁగుడ్యములును
మరకతనవరత్న మయకవాటంబులుఁ
గీలితహరినీలజాలకములు
దీపితచంద్ర కాంతోపలవేదులు
నంచితవివిధపదార్థములును
దతహంసతూలికాతల్పంబులును హేమ
లాలితశయనస్థలములు దనరు
తే. సమధిక్తోత్తంగభద్రపీఠముల సిరులు
మానితోన్నతచతురంతయానములును
వలయుసద్వస్తుపరిపూర్ణవాటికలును
గలిగి చెలువొందుమందిరం బెలమిఁ జొచ్చి.

68

టీ. కమనీయపద్మరాగస్తంభకంబులుఁ = చక్కనికెంపుల కంబములును, కొమరారుపటికంపుఁగుడ్యములును = ఒప్పుచున్న స్ఫటికమణులగోడలును, మరకతనవరత్నమయకవాటంబులుఁ = పచ్చలనెడు శ్రేష్ఠములయినమణులతోఁ జేయఁబడిన తలుపులును, గీలితహరినీలజాలకములుఁ = కూర్చఁబడిన యింద్రనీలమణుల కిటికీలును, దీపితచంద్రకాంత ఉపలవేదులుఁ = ప్రకాశముగల చలువతాతి తిన్నెలును, అంచిత వివిధపదార్థములును = ఒప్పుచున్న పలువిధములయిన వస్తువులును, తతహంసతూలికాతల్పంబులును = గొప్పవైన హంసలయీఁకలచేఁ జేయఁబడిన పాన్పులును, హేమలాలితశయనస్థలములుఁ = బంగారముచే నలంకరింపఁబడిన పరుండుచోటులును, తనరు సమధిక ఉత్తంగభద్రపీఠముల సిరులుఁ = ప్రకాశించునట్టి మిక్కిలి పొడువైన సింహాసనములకాంతులును, మానిత ఉన్నతచతురంతయానములును =

పూజించఁబడిన గొప్పవైనవల్లకీలును, వలయు సత్ పస్తుపరిపూర్ణవాటికలును = కావలసిన మంచిపదార్థములచేత నిండినవాడటను, గలిగి, చెలువొందుమంది. రంబు=చక్కనిగృహమును, ఎలమిక్=సంతోషముతో, చొచ్చి.

తా. సకలసంపదలచేత నొప్పారుచున్న యాగృహమును కుచేలుఁడు ప్రవేశించి.

వ. సుఖంబున నుండునట్టియొడం దనకు మనోవికారంబులు వొడ మకుండ వర్తించుచు నిర్మలం బగుతనమనంబున నిట్లును. ఇంతకాలం బత్యంతదురంతంబగుదారిద్ర్యదుఃఖార్థ పంబున మునింగి యున్న నాకుం గడపట గలిగినవిధంబున నిప్పుడు.

టీ. తనకు = కుచేలునకును, మనోవికారంబులు = మనస్సునకుదోషములు, పొడమకుండక్ = పుట్టుకుండునట్లు, వర్తించుచు=ఉండుచు, నిర్మలంబు=పాపములేనిది, అత్యంతదురంతంబు = మిక్కిలిదాఁటరానిది, ఆగుదారిద్ర్యదుఃఖార్థ పంబునక్=ఆయినబీదటికముచేత గలిగినదుఃఖము అనునముద్రమునందు, కడపటక్=తుదియందు.

ఆ. ఎన్నఁ గ్రొత్త లైనయిట్టిసంపదలు నా
కబ్బుటెల్ల హరిదయావలోక
నమునఁ జేసి కాదె నలినాథుసన్నిధి
కర్థి నగుచు నల్ల నరుగుటయును.

70.

టీ. ఎన్నక్=అలోచించఁగా, గ్రొత్తలు=నూతనములు, అయిన ఇట్టి సంపదలు, నాథక్=కుచేలునకు, ఆబ్బుట=లభించుట, ఎల్లక్, హరిదయా అవలోకనమునక్ కాదె=కృష్ణునియొక్కదయతోడి చూపుచేతగదా, నేను= కుచేలుఁడు, నలినాథుసన్నిధిక్ = కృష్ణునియొద్దకు, అర్థిక్=యాచకుఁడను, అగుచుక్, అరుగుటయును=పోఁగా.

తా. అలోచించఁగా, ఈసంపదలన్నియు నాకు గృష్ణుని కటాక్షము చేతనే కలిగినవి, నేను గృష్ణునియొద్దకు పోఁగానే.

క. నను నావృత్తాంతంబును

దనమనమునఁ గనియు నేమి దడవక ననుఁ బొ

మ్మని యీసంపద లెల్లను

నొనరఁగ నొడఁగూర్చి నన్ను నొడయనిఁ జేసెన్.

71

టీ. నన్నున్ = కు చేలుని, నావృత్తాంతంబును = నాయొక్క సమాచారమును, తనమనమునన్ = తన (కృష్ణుని) మనస్సునందు, కనియున్ = తెలిసియును, ఏమిదడవక = ప్రస్తావింపక, ననున్ = కు చేలుని, పొమ్మ, అని, ఈసంపదలు, ఎల్లనున్ = అంతయును, ఒనరఁగన్ = ఒప్పునట్లు, ఒడఁగూర్చి = కలిగించి, నన్నున్ = కు చేలుని, ఒడయనిన్ = రాజును, చేసెన్.

తా. నాసమాచారముఁ దెలిసియుఁ గృష్ణుఁడు నాతో నేమియుఁ బ్రస్తావింపక, నన్నుఁ బిలిపి, నా కీసంపదలిచ్చి, న న్నొకదొడ్డ గృహస్థునిఁ గావించెను.

వ. అట్టిపురుషోత్తముండు భక్తినిష్ఠులైనసజ్జనులు లేశమాత్రం బగుపదార్థంబైన భక్తిపూర్వకంబుగా సమర్పించిన నది కోటిగుణితంబుగాఁ గైకొని మన్నించుటకు నిది దృష్టాంతంబుగాదె, మలినదేహుండును జీర్ణాంబరుండు నని చిత్తంబున హేయంబుగాఁ బాటింపక నాచే నున్నయడుకులాదరంబున నారగించి నన్నుం గృతార్థునిం జేయుట తన నిర్దేశానుకరణం గాదె, అట్టికారుణ్యసాగరుం డైనగోవిందునిచరణారవిందంబులయందులభక్తి ప్రతిభవంబుఁ గలుగుం గాక. ఆని యప్పుండరీకాక్షునియందు లభక్తితాత్పర్యంబునం దగిలి పత్నీసమేతుండై నిఖిలభోగంబులయందు నాసక్తిం బొరయక రాగాదివిరహితుండును నిర్వికారుండునునై యఖిలక్రియలందు ననంతనియంత ధ్యానసుధారసంబునం జొక్కుచువిగతబంధనుండై యపవర్గప్రాప్తి నొందెమఱియును.

టీ. పురుషఉత్తముండు = ఉత్తముఁడయిన పురుషుఁడు = కృష్ణుఁడు,
 భక్తినిష్ఠులు = భక్తియందునికిగలవారు, ఐనసత్ జనులు = అయినట్టి సత్పురు
 షులు, లేశమాత్రంబు = కొంచెము, అగుపదార్థంబు = అయినవస్తువును, భక్తి
 పూర్వకంబుగాఁ = భక్తిముందుగలుగునట్లుగా, సమర్పించినఁ = ఇచ్చిన
 యెడ, అది = ఆవస్తువును, కోటిగుణితంబుగాఁ = కోటిమడుంగులుగా, కైకొ
 ని = తీసికొని, మన్నించుటకుఁ = కాపాడుటకు, ఇది = నాసమాచారము. దృ
 ష్టాంతంబుగాదె = నిదర్శనముగదా, మలినదేహుండును = ముఱికిదేహముగల
 వాఁడును, జీర్ణ అంబరుండును = చినిగినగుడ్డలుగలవాఁడును, అని, చిత్తంబునఁ
 = మనస్సునందు, హేయంబుగాఁ = నీచముగా, పాటింపక = తలఁపక, ఆద
 రంబునఁ = ప్రీతితో, ఆరగించి = తిని, కృతార్థునిఁ = చేయఁబడిన పుణ్యము
 గలవానిని, తన = ఆకృష్ణునియొక్క, నిర్హేతుకదయఁకాదె = కారణము
 లేని దయచేతనే కదా! కారుణ్యపాగరుండు = దయకుసముద్రుఁడు, అయిన
 శోవిందుని చరణారవిందంబులయందుల భక్తి = అయినట్టి కృష్ణునికమలముల
 వంటి పాదములయందలి భక్తి, ప్రతిభవంబుఁ = ప్రతిజన్మమునను, అప్పుండ
 రీకాక్షునియందుఁ = ఆకృష్ణునియందు, భక్తితాత్పర్యంబునఁ = భక్తితోడి
 యభిప్రాయమునందు, తగిలి = అసక్తుడై, పత్నీసమేతుండై = భార్యతోఁగూడి
 నవాడై, నిఖిలభోగంబులయందున్ = ఎల్లసౌఖ్యములయందును, ఆసక్తి = తగు
 లమును, పారయక = పొందక, రాగ అదివిరహితుండును = రాగముమొదలగు
 వానిచే విడువఁబడినవాఁడును, నిర్వికారుండునుఁ వి = చాపల్యములేనివాఁడు
 నై, అఖిలక్రియలందున్ = ఎల్లపనులయందు, ఆనంతునిఅనంతధ్యానసుధార
 నంబుఁ = కృష్ణునియొక్కకడలేని ధ్యానమనెడు అమృతముయొక్కరుచిచే
 త, చొక్కుచుఁ = పరవశుఁడగుచు, విగతబంధనుండువి = పోయినసంసారబంధ
 ముగలవాడై, అపవర్గప్రాప్తిన్ = మోక్షముయొక్కలాభమును, ఒందెఁ =
 పొందెను.

ఆ. దేవదేవుఁ డఖిలభావజ్ఞుఁ డాశ్రిత
 వరదుఁ డైనహరికి ధరణీసుకులు

దైవతములు గాన ధారణీదివిజుల

కంటె దైవ మొకఁడు గలఁడె భువిని.

73

టీ. దేవదేవుఁడు = దేవతలకెల్లను దేవుఁడును, ఆఖిలభావజ్ఞుఁడు = ఎల్ల భావముల నెఱిగినవాఁడును, ఆశ్రిత = ఆశ్రయించినవారికి, వరదుఁడు = కోరి నవరములనిచ్చువాఁడును, ఆయినహరి = అయినట్టికృష్ణునకు, ధరణీసురులు = బ్రాహ్మణులు, దైవతములు = పూజింపఁదగినవారు, కాన, భువి = భూమిమీఁద, ధారణీదివిజులకంటె = బ్రాహ్మణులకంటె, దైవము = దేవుఁడు, ఒకఁడు = ఇతరుఁడు, కలఁడే = కలఁడా? (లేదని భావము.)

తా. సర్వమును దెలిసిన కృష్ణునకు బ్రాహ్మణులు దేవునితోసమానులు గనుండ బ్రాహ్మణులకంటె వేరేదైవములేదు.

క. మురహారుఁ డిట్లు కుచేలునిఁ

జరితార్థునిఁ జేసినట్టిచరితము వినుస

త్పురుషుల కిహపరసుఖములు

హరిభక్తియు యశముఁ గలుగు నవనీనాథా.

74

టీ. అవనీనాథా! (పరీక్షితునిసంబోధనము) మురహారుఁడు = కృష్ణుఁడు, ఇట్లు = ఈప్రకారము, కుచేలునిఁ, చరితార్థునిఁ = చేయఁబడినయుత్తమకార్యముగలవాని మహేశ్వర్యవంతునిఁగ, చేసినట్టి చరితముఁ, విను సత్పురుషులకు = వినునట్టి పురుషశ్రేష్ఠులకు, ఇహపరసుఖములు = ఈలోకము నందును పరలోకమునందును సౌఖ్యములును, హరిభక్తియు = విష్ణువునందలి భక్తియును, యశము = కీర్తియును, కలుగున్ = కలుగును.

తా. ఈకుచేలోపాఖ్యానమును వినునట్టిమహాత్ములకు నిహపరసౌఖ్యములు హరిభక్తియును గీర్తియుఁ గలుగును.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

చెన్నపురి : 'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.

ప్రతి 1-కి ద్వు. అ.

ప్రతి 1-కి ద్వు. అ.

రంగేశశతకము, ము. వేంకటరామ

సర్వేశ్వరశతకము

0 2

నృసింహచార్యస్వామి

0

4 సుపగిమన్న శతకము

0 2

గమణీమనోహరశతకము

0

4 సింహాద్రినారసింహశతకము

0 3

రమాధీశ్వరశతకము

0

2 సీతాపరిశతకము

0 2

రాజగోపాలశతకము

0

4 సుమతిశతకము, సటీక

0 2

రాజశేఖరశతకము

0

2 సూర్యనారాయణశతకము

0 2

రామలింగేశశతకం, అ. సూరక

0

3 శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారి

రామతారకశతకము

0

4 ఆంధ్రకవిజీవితములు

3 8

రుక్మిణీపరిశతకము

0

2 ఆంధ్రవచనభాగవతము, ద్వాదశ

రేఫాలరాజలింగశతకము

0

4 స్కంధములు, శ్రీశతఘంటము

లక్ష్మీశతకము

0

2 వేంకటరంగశాస్త్రి

6 8

లావణ్యశతకము

0

4 డిటో 3 వాల్యములు

7 0

వసుదేవనందనశతకము

0

2 ద్వాదశోపనిషత్తులు, సంస్కృతము

విశ్వనాథశతకము

0

4 నకుసరియైన తెలుగువచనములి

0

వీరనారాయణశతకము

0

4 యజుర్వేదకథాసంగ్రహము

0 8

వృషాధిపశతకము సోమనాథక

0

2 నకావతారములు

1 0

శివముకుందశతకము

0

2 భోజునికథలు

0 8

శివశతకము

0

2 విక్రమార్కునికథలు

0 8

శ్రీకృష్ణశతకము

0

2 మర్యాదరామన్నకథలు

0 2

శ్రీశైలమల్లేశ్వరశతకము

0

2 రేచుక్కపగటిచుక్క కథలు

0 3

శిఖరసింహశతకము

0

4 పరిష్యానినోదకథలు

0 12

(శకునశాస్త్రము)

ప్రాచీనదేశచరిత్రలు

1 12

శ్రీనివాసశతకము

0

2 పతివ్రతలచరిత్ర

1 8

సదానందయోగిశతకము

0

2 వీరాంగనలు

0 12

సర్వలోకేశ్వరశతకము

0

2 బేతాళునికథలు

0 8

ప్రతి 1-కి రూ. ఆ		ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.	
పరమానందశిష్యులకథ	0	3 మదనకామరాజుకథలు	0 14
వైద్యులకథలు	0	4 భోజకాభిదానకథలు	0 12
చార్ దర్శిమకథలు	0	8 వక్కనుపూర్వకథలు	1 8
శుకసప్తతికథలు	0	6 దేశింగురాజుకథ, జంగంకథ	0 6
శ్రీ వివేకానందవిజయము	1	12 ఈసబుసీతికథలు, క్రొత్తకూర్పు	
భారతరమణీమణులు,		1-వ భాగము	0 6
ప్రథమభాగం	0 12	డిటో 2-వ భాగము	0 8
,, రెండవభాగము	0	8 అరేబియన్ నైట్సు కథలు	1 4
శ్రీ మహాభక్తవిజయము, చిత్రపట		షేక్స్పియర్ నాటకకథలు	1 8
ములతో	4	0 సత్యనేనవిజయము, శ్రీ ఆనంతా	
నవనాథభక్తులచరిత్ర	2	0 చార్యకృతము	0 4
నీలిచంద్రిక, శ్రీ చిన్నయసూరి	0	6 తాతాచార్యులకథలు	0 6
పంచతంత్రము, సులభశైలి	0	6 నలుగురు మంత్రులకథలు	0 4
హితోపదేశము ,,	0	12 నేరములుచేయు జాతులచరిత్రలు,	
సంగ్రహరామాయణము		ప్రతిములతో	1 0
శేషాద్రిశర్మగారిది	0 10	ఆనంతసాగరము, బుక్కరాయ	
సంగ్రహభారతము ,,	1 0	సముద్రచరిత్ర	0 12
సంగ్రహభాగవతము ,,	1 0	అయిదుగురు దొంగలకథ	0 6
తెనాలిరామలింగనికథలు	0	4 శ్రీ గైక్వాడుగారి,	
సంస్కృతనాటకకథలు, శ్రీ సీతా		ఉపన్యాసములు	0 2
రామకాష్ఠికృతము	1	4 సూరతుకాక్ గ్రెస్సు,	
దశమమారచరిత్రము, ఎనమచింతల		ఉపన్యాసములు	0 2
సంజీవరాయకాష్ఠికృతము	1	8 శశిరేఖాపరిణయము, అప్పప్పకవి	0 12

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,